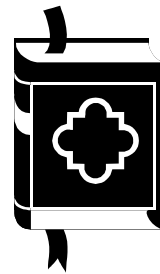


SBOR BRATRSKÉ JEDNOTY BAPTISTŮ CHEB , LIBUŠINA 4



Z P R A V O D A J

duben 10

INFORMACE VÝKONNÉHO VÝBORU BJB Č.2/2010

1. Informace z jednání VV dne 16.3.2010

- VV projednal zprávy br. předsedy Milana Kerna a ostatních členů VV o návštěvách sborů. Jednal o možnostech pomoci sborům, které hledají kazatele. Aktuálně chce VV být nápomocen sboru ve Vikýřovicích.
- VV se zabýval volbou kazatele v litoměřickém sboru. S br. Jaroslavem Plevou se VV setkal a hovořil s ním o jeho minulosti i současnosti. Na naše otázky se nám dostalo otevřených odpovědí. VV konstatuje, že formálně není v jeho pravomoci zasahovat do volby kazatele sboru, doporučuje však rozvážný přístup.
- VV se zabýval situací ve cvikovském sboru. Protože považujeme tuto situaci za velmi vážnou, byl pověřen br. Milan Kern napsáním dopisu sborům, ve kterém bude aktuální situace přiměřeně popsána. Počátek problémů vidíme v asociační dohodě sboru s Jednotou bratrskou. Uzavírání takovýchto dohod považujeme za ohrožení vnitřní integrity sboru a sounáležitosti mezi sbory BJB.
- VV projednal žádost IBTS (Mezinárodní baptistický seminář v Praze) o nominaci do Rady IBTS. Dosud se jako zástupce země, ve které se seminář nachází střídali zástupci naší BJB a BJB v SR. Naposledy byl zástupcem člen naší BJB br. Jan Titěra, proto v souladu s tradicí chceme nejprve umožnit nominaci ze strany BJB ve Slovenské republice.
- VV projednal otázku doplnění Rady školské právnické osoby VOŠSaT Dorkas. Svůj návrh předloží VV v návrzích pro sjezd delegátů.
- VV projednal zprávu o jednání s generálním tajemníkem EBF (Evropské baptistické federace) Tony Peckem a vedením IBTS. Jednání byla velmi otevřená, vzájemně informativní a přínosná. V rámci EBF vnímáme, že je vhodné a smysluplné se zaměřit na spolupráci a kontakty právě v evropském prostoru. S vedením IBTS bylo dohodnuto, že se budeme pravidelně setkávat a hledat možnosti širšího zapojení členů našich sborů do programů nabízených IBTS.

- VV schválil návrh rozpočtu pro rok 2010. VV schválil informaci o hospodaření v roce 2009 s vědomím, že více než ¾ roku je v odpovědnosti bývalého VV. Podrobné informace budou uvedeny v sjezdových materiálech.
- VV projednal a schválil návrhy VV pro Sjezd delegátů. Více ve sjezdových materiálech.
- VV byl informován, že výtěžek sbírky na Haiti ve výši 450tis.Kč (již po odečtení zasláné zálohy 100tis.Kč) byl odeslán na účet BWA (Světového svazu baptistů).
- VV dále projednal nabídku misijního autobusu Operace Mobilizace, vydavatelské plány České biblické společnosti, termín ordinace br.kaz.Davida Slámy, informace z Historické komise BJB, záměr převodu „tajemnického“ bytu do vlastnictví BJB, účast na misijní konferenci EBF (koná se v Praze).

2. Oznámení výkonného výboru

- VV oznamuje sborům, že předpokládá k 1.7.2010 uvolnění dotace na plat duchovního v rozsahu dvou úvazků. A k 1.9.2010 pak očekáváme uvolnění dalšího úvazku. V očekávání, že SD schválí pravidla poskytování státní dotace na platy duchovních, bude dle těchto pravidel rozhodováno o uvolněných dotacích. Vyzýváme tímto sbory, které mají zájem, aby do Kanceláře poslaly svou žádost o dotaci na plat duchovního s odpovídajícím zdůvodněním.
- Již jsme vás informovali a nyní připomínáme, že je možné se ucházet o státní příspěvek na opravu církevních budov, který pro BJB činí 178 000,-Kč. Výkonný výbor bude žádosti posuzovat na základě stanoviska stavebních odborníků. Příspěvek je určen k řešení zejména havarijního stavu církevní budovy. Sbory mohou posílat své žádosti do Kanceláře nejpozději do 7.4.2010. Termín je krátký, ale jsme limitováni třetí stranou.

3. Informace Kanceláře BJB

- Žádáme sbory, které přijímají dotaci na své duchovní, aby do Kanceláře zaslaly či jinak doručily kopie pracovních smluv těchto zaměstnanců. Tyto smlouvy jsou totiž rovněž předmětem kontroly státní správy v oblasti nakládání s prostředky státu.
 - 13.3.2010 se v Pardubicích konalo setkání účetních sborů a složek BJB. Věříme, že setkání bylo nejen po odborné stránce přínosné. Za velice významné považuji vystoupení br. PhDr. Mgr. Martina Kocandy, který je právním poradcem naší Kanceláře. Jeho příspěvek se týkal specifického postavení církví v právním systému ČR. Z diskuze vyplynul také velký zájem o metodickou pomoc ze strany Kanceláře účetním a správcům sborů. Budeme tedy pracovat na podkladech, které by našim sborům pomohly.
 - V souladu s Organizačním řádem BJB budeme nejpozději 3.4.2010 na sbory zasílat sjezdové materiály. Budou rozeslány jak emailem tak i pozemní poštou. Pro množství obsahu budou rozděleny na dvě části. V první části budou zprávy VV, hospodářské zprávy, návrhy sborů a VV. V druhé části budou zprávy ze sborů BJB.
- Luděk Šíp , tajemník VV BJB

INFORMACE VÝKONNÉHO VÝBORU BJB Č.3/2010

Z jednání VV dne 19.4.2010

- VV přijal zprávu předsedy o návštěvách vykonaných na sborech
- VV projednal sjezdové materiály a přípravu na sjezdové jednání v Praze
- VV projednal zastoupení na misijní konferenci EBF, která se uskuteční v červnu 2010 na IBTS. Naši Jednotu bude zastupovat Pavel Novosad, Iveta Procházková a Jan Jackanič.

- Tajemník informoval VV o své plánované účasti na setkání o.s. Exulant v Zelówě
- VV projednal žádost ukrajinské baptistické jednoty ohledně rezoluce Evropského parlamentu v oblasti diskriminace homosexuálů a rozhodl, že nebude jménem BJB činit žádný apel na české europoslance
- Br. Kern z podnětu kazatele M. Šolce zaslal žádost Československé baptistické konvenci o finanční pomoc k úhradě školních poplatků postgraduálního studia br. France (BJB Litoměřice) na IBTS. VV vnímá jeho studium jako velmi prospěšné pro BJB, protože bude zaměřeno ke zpracování historie BJB.
- VV projednal žádost komise duchovní služby ohledně ordinace nových kazatelů BJB a své stanovisko zašle písemně komisi
- VV se zabýval přípravou kurzu kazatelů v Ráčkově dolině, který se uskuteční společně se slovenskou Jednotou
- VV jednal o přidělení státní dotace na havarijní opravy budov sborů. Žádost podaly sbory v Kroměříži, Sokolově a Ostravě. Na základě doporučení odborné komise a vzhledem k rozsahu potřebných prací rozhodl o přidělení dotace následujícím sborům: Kroměříž - 120.000 Kč, Sokolov - 59.000 Kč. V obou případech jde o naléhavou opravu poškozené střechy.
- VV přijal informaci o odesílaném daru 15.000 USD z Československé baptistické konvence. Dle rozhodnutí z roku 2009 učiněném předchozím VV je dar určen na misijní práci sborů v Aši, Brně a Teplé.
- VV pověřil bratry Pavla Novosada a Erika Polohu svoláním a přípravou ustanovujícího setkání Misijního odboru BJB
- VV schválil zahraniční cestu předsedy do baptistického sboru ve Svaté Heleně v Rumunsku
- Tajemník informoval o probíhajícím ověřování pracovních smluv zaměstnanců sborů, na které pobírají sbory státní dotace. Žádáme sbory, které dosud kopie pracovních smluv neposkytly o jejich urychlené zaslání. Tyto smlouvy jsou totiž předmětem kontroly státní správy v oblasti nakládání s prostředky státu. Je bezpodmínečně nutné prověřit jejich správnost a úplnost dříve, než to učiní veřejnosprávní kontrola ministerstva kultury.
- VV schválil uzavření nové nájemní smlouvy s br. Titěrou na byt v Dolákově ulici v Praze. Nájemné bylo stanoveno ve výši regulovaného nájemného v dané lokalitě.
- VV projednal nabídku společnosti T-Mobile, která bude předložena sborům na nejbližším SD.

Přílohy: 1. Pravidla pro využívání státní dotace
2. Poděkování BWA za sbírku na Haiti

Luděk Šíp
Tajemník VV BJB

VŠEM SBORŮM BJB V ČR: INFORMACE O DĚNÍ VE CVIKOVSKÉM SBORU.

Milí bratři a sestry, Chceme vás tímto dopisem informovat o situaci ve cvikovském sboru. Činíme tak jako VV, protože jakákoliv informace od někoho za sboru by byla nejspíš vnímaná jako jednostranná. Z toho důvodu také nečekejte zprávu cvikovského sboru ve sjezdových materiálech.

Ve cvikovském sboru v minulých letech některé věci fungovaly jinak, než je ve sborech BJB obvyklé. Týkalo se to zejména kompetencí staršovstva. Např. staršovstvo v r. 2004 rozhodlo o uzavření Asociační dohody mezi sborem a Jednotou bratrskou, přestože sborové shromáždění předtím uzavření takové dohody odmítlo. Na základě této Asociační dohody byl kazatel sboru pastorován kazatelem Jednoty bratrské a také přijímal finanční příspěvek od JB. Přes tento rozpor mezi postojem sboru a postojem staršovstva další sborový život probíhal bez zjevných napětí.

Situace ve sboru se začala drammatizovat v druhé polovině minulého roku. Některá rozhodnutí kazatele a staršovstva začala část členů sboru vnímat jako vliv Jednoty bratrské a důsledek Asociační dohody s JB. Žádali ukončení Asociační dohody a návrat ke kongregačním principům sborového života. Kazatel a staršovstvo měli na věci zcela jiný pohled. Odmítli to označovat za vliv JB a viděli tyto odlišnosti jako rozpoznání biblických principů. Případné zrušení Asociační dohody s JB sborovým shromážděním chápali jako vyjádření osobní nedůvěry.

Rozpory dál gradovaly. Chyběla normální komunikace a vzájemné naslouchání. Většina členů žádala změnu, ale kazatel a staršovstvo to vnímali jako zmanipulování ostatních jednou rodinou. Vše vyvrcholilo odvoláním obou kazatelů i odvoláním staršovstva. Nyní je cvikovský sbor bez kazatele i bez staršovstva. Statutárním zástupcem sboru byl místo bratra Milana Svobody zvolen bratr Pavel Jindřišek, druhým statutárním zástupcem zůstal bratr Petr Mertin. Sbor teď čeká nová volba staršovstva a hledání nového kazatele.

Prosíme, přijměte tento dopis nejen jako stručnou informaci o situaci ve cvikovském sboru, ale také jako výzvu k modlitbám za tento sbor, který teď prochází velmi těžkým obdobím.

S bratrským pozdravem a přáním Božího požehnání za VV Milan Kern, předseda VV
v Praze dne 17.3.2010

V Novém Boru 2. dubna 2010

REAKCE NA DOPIS PŘEDSEDY VV BJB M. KERNA „Informace o dění ve cvikovském sboru.“

Vážení bratři, vážené sestry,

cítíme povinnost reagovat na výše uvedený dopis předsedy VV zaslaný všem sborům. Rozumíme snaze bratra Kerma informovat o dění v našem sboru celou Jednotu. Osobně nás navštívil a my jsme jej jako předsedu VV informovali o všech událostech. K našemu překvapení se však do jeho dopisu nedostalo několik závažných informací a souvislostí.

M. Svoboda, kazatel našeho sboru, začal v loňském roce řešit pastorační a později i kázeňský problém, který se týkal ve sboru aktivní rodiny se širokým rodinným zázemím v BJB. Jako starší jsme si od počátku uvědomovali, že nebude snadné vést ke kázni právě tuto rodinu a že budeme pod tlakem, abychom postupovali odlišným způsobem, než se tomu dělo u jiných

kázeňských případů, řešených v našem sboru. Přesto jsme viděli, že nemáme-li upadnout do pokrytectví, je nutné tento problém řešit.

Starší zpočátku nebyli jednotní a proto si vzali čas na to, aby se v celé situaci zorientovali. Zvažovali, zda jde o osobní spor mezi kazatelem a zmíněnou rodinou, o mocenský zápas, či nějaký cizí vliv. Po třech měsících intenzivní práce a rozhovorů se jednoznačně celé staršovstvo shodlo na nutnosti kázeňského řešení této situace. Vážně jsme se zabývali také vlivem JB na náš sbor a došli jsme k tomu, že je to zástupný problém, který byl zneužit a celou situaci velmi zkomplikoval. Bratr Kern nerespektoval tento několikaměsíční zápas starších a při našem setkání nás vedl k tomu, abychom se v zájmu uklidnění situace ve sboru smířili. To v podstatě znamená, abychom nepostupovali podle toho, co jsme při našem hledání Boží vůle rozpoznávali jako správné.

Očekávali jsme, že předseda VV doporučí příbuzným z jiných sborů, aby do celé situace v našem sboru nezasahovali, což však neučinil. Místopředseda VV D. Kuc (bratr kázněné sestry), se od počátku angažoval na straně opozice proti starším, a je spoluautorem dopisu (tzv. petice), která obsahuje mnoho nepravdivých a neodůvodněných tvrzení o kazateli a starších. Vahou své osobnosti dával legitimitu věcem a postojům, které zpochybňovaly kompetenci a důvěryhodnost starších a kazatelů. Otec kázněné sestry (bývalý kazatel sboru) se také angažoval na straně své dcery což vyvrcholilo i tím, že usiloval o získání členství ve sboru těsně před hlasováním o odvolání kazatelů a starších. V současné době byl jmenován duchovním správcem sboru.

Jako starší jsme dbali na to, aby ve sboru nebyly porušovány kongregační principy ani sborový řád či ústava BJB. Naopak právě vliv příbuzenstva z jiných sborů považujeme za jasné nerespektování kongregačních principů. Pokud jde o snahu porušovat sborový řád – to se v našem sboru opravdu projevuje. Ale až po odvolání kazatelů a celého staršovstva.

Uvědomujeme si, že nejsme nestrannými pozorovateli postavenými nad dění v našem sboru. Nemáme ani pocit neomylnosti. Ale jsme přesvědčení, že jsme usilovně a se vši vážností před Pánem hledali, jak se máme chovat a co dělat v této naší situaci. Usilovali jsme se držet biblického *Boha je třeba poslouchat více než lidí* (Sk 5,29). Jsme vděční Pánu za to, jak s námi v těch posledních měsících jednal a jak nám dával poznat věci, které jsme dříve neviděli. Zároveň respektujeme právo sborového shromáždění odvolat nás tak, jak se tomu stalo, i když nám nikdy nebylo řečeno čím konkrétně jsme se provinili proti Písmu nebo proti řádům BJB.

Víme, že ani v tomto dopise nelze uvést všechny informace o vzniklé situaci a ani nechceme celý spor řešit tímto způsobem. Neodmítneme však nikoho, kdo by se chtěl dotázat na cokoli z toho, co jsme jako starší dělali a proč jsme to dělali. Jen pro doplnění uvádíme, že ani Petr Mertin již není statutárním zástupcem sboru. Odstoupil z vlastního rozhodnutí, které učinil poté, co sbor svým hlasováním zamítl oprávněnost kázně vůči zmíněné rodině.

Bývalí kazatelé a starší cvikovského sboru: Milan Svoboda
Vítězslav Šťastný
Lukáš Hrudek
Petr Mertin
Ivo Šrajbr

NÁVRH SBORU BJB VE VIKÝŘOVICÍCH PRO JEDNÁNÍ SD DNE 24. DUBNA 2010 v Praze 3 – návrh č. 14

Sbor BJB ve Vikýřovicích, znepokojen děním ve sboru BJB v Litoměřicích, navrhuje následující usnesení:

- a) Sjezd delegátů vyzývá sbor BJB v Litoměřicích, aby přehodnotil svou volbu emeritního biskupa Jednoty bratrské Jaroslava Plevy za kazatele baptistického sboru a již provedenou volbu zrušil. Dále žádá sbor BJB v Litoměřicích, aby o svém dalším postupu v této záležitosti informoval všechny sbory BJB cestou VV.
- b) Současně SD žádá, aby litoměřický sbor při hledání a volbě nového kazatele postupoval v souladu s požadavky Písma svatého na kazatele i v souladu s řády BJB a aby v souladu s Písmem sv., ústavou BJB a řády BJB postupovaly všechny sbory BJB.
- c) SD žádá VV, aby sborům doporučoval řešení jejich situací v souladu s Písmem svatým, ústavou a řády BJB a aby průběžně informoval všechny sbory o závažném porušování Písma a řádů jednotlivými sbory, nebezpečí pronikání falešných učení a podobně a předkládal takovéto záležitosti k řešení RZS a SD.

USNESENÍ SD BJB V PRAZE 24.4.2010

1. SD vzal na vědomí doplnění zprávy o hospodaření za rok 2008 ve smyslu usnesení SD z Litoměřic ze dne 25.4.2009 a schválil zprávu o hospodaření za rok 2008.
2. SD rozhodl snížit stavební fond o částku 820,000,-, aby stavy fondů odpovídaly skutečné výši finančních prostředků.
3. SD pověřuje VV aby vypracoval vnitřní mzdový předpis pracovníků VV a kanceláře VV a předložil jej na následujícím SD.
4. SD na doporučení revizní komise neschvaloval zprávu o hospodaření za rok 2009.
5. SD ukládá revizní komisi doplnit revizní zprávu za rok 2009, která bude předložena na nejbližším SD.
6. SD schválil rozpočet VV BJB na rok 2010.
7. SD schválil „Pravidla využívání státní dotace“ s dodatkem „svého sboru“ v bodech 2, 3 a 4.
8. SD zvolil br. Erika Polohu jako náhradníka VV.
9. SD pověřuje nominační komisi k vyhledání kandidátů do revizní komise.

10. SD pověřuje vedením odboru diakonie br. Roberta Krejčího.
11. SD k již schváleným pracovníkům kanceláře VV BJB schvaluje placené místo předsedy odboru Diakonie.
12. SD ruší tabulkové místo „předseda výchovného odboru“.
13. SD pověřuje VV provést změnu osobních údajů předsedy a tajemníka v Základním dokumentu BJB, současně s následujícím doplněním odstavce VIII: „Změnu osobních údajů členů orgánů církve, uvedených v odst. V. provede v Základním dokumentu kancelář VV automaticky, při hlášení těchto změn v evidenci na MK ČR“
14. SD doplňuje seznam duchovních v odstavci VII. Základního dokumentu o „misijní a pastorační pracovníky“.
15. SD pověřuje VV zjištěním možností a podmínek převodu družstevního bytu v Dolákově ulici v Praze (tajemnický byt), do vlastnictví BJB a informovat o nich příští SD.
16. SD bere na vědomí rezignaci br. Vladislava Donáta st. na funkci člena Rady školské právnické osoby VOŠST Dorkas.
17. SD doplňuje Radu školské právnické osoby VOŠST Dorkas o tyto členy: Luděk Šíp, Jan Jackanič ml., Iva Kernová a zároveň potvrzuje mandát br. Pavla Coufala a s. Evy Švirákové.
18. SD pověřuje RZS rozpravou o teologické komisi. (Návrhy na členy teologické komise, které byly vzneseny během jednání: br. Vladislav Donát ml., br. Blahoslav Fajmon, br. Jáchym Gondáš, br. Mirek Klepáček, br. Radek Pospíšil, br. Lance Roberts, br. Marek Titěra, br. Martin Ušela.)
19. SD nepřijímá rusky mluvící sbor v Plzni, za sbor BJB.
20. SD doplňuje revizní komisi o br. Milana Němečka.

**PRAVIDLA PRO VYUŽÍVÁNÍ STÁTNÍ DOTACE NA
PLATY ZAMĚSTNANCŮ SBORŮ BJB
A ZAMĚSTNANCŮ KANCELÁŘE BJB**

1. Každý sbor si na základě svého vlastního rozhodnutí zaměstnává své pracovníky. Pokud se sbor rozhodne požádat o státní dotaci na jejich plat, uplatňuje se postup podle těchto pravidel.

2. Každý sbor může požádat o dotaci na plat jednoho kazatele nebo jiného pracovníka v duchovní službě svého sboru. Toto rozhodnutí je výlučně v kompetenci příslušného sboru. VV pouze zprostředkovává podání žádosti ministerstvu kultury.
3. Každý sbor může požádat o dotaci na plat druhého kazatele nebo jiného pracovníka v duchovní službě svého sboru. Sbor v žádosti uvede náležité zdůvodnění druhého zaměstnance. VV posoudí takovou žádost a podle možnosti zprostředkuje její vyřízení.
4. Sbor může výjimečně požádat i o dotaci na třetí plat, na časově omezenou dobu (zpravidla na 1 rok). Může to být zejména pro misijního pracovníka na novém místě, nebo pro sborovou praxi jako přípravu ke kazatelské službě, příp. pro jinou, mimořádnou a náležitě zdůvodněnou potřebu služby ve svém sboru. VV posoudí takovou žádost a podle možnosti zprostředkuje její vyřízení.
5. V případě částečných pracovních úvazků se neposuzuje počet zaměstnanců, ale součet časově souběžných částečných úvazků.
6. V případě, že ministerstvo kultury nemůže vyhovět všem žádostem, VV upřednostňuje žádost toho sboru, který žádá o dotaci na plat prvního pracovníka (podle bodu č. 2), pokud žádost podal ve stanoveném termínu.
7. Rozhodnutí o počtu zaměstnanců Kanceláře BJB je v kompetenci SD.
8. VV předkládá SD seznam počtu osob pobírajících dotaci na plat za uplynulý rok a to podle sborů, pracovního zařazení a velikosti úvazků.
9. Rozhodnutí nad rámec výše uvedených pravidel je v kompetenci Sjezdu delegátů.

Schváleno Sjezdem delegátů BJB dne 24.dubna 2010 v Praze 3

Přehled využívání dotace na platy z ministerstva kultury ČR k 31.12.2008

Sbor	Úvazky	Funkce
1. Blansko	2	2x kazatel
2. Brniště	2	1x kazatel, 1x misijní pracovník
3. Brno	3,5	3x kazatel, 1x misijní pracovník (krátkodobý poměr)
4. Broumov	1	1x kazatel
5. Cvikov	4,5	2x kazatel, 2x duchovní pracovník, 1x kazatel-spirituál BTS
6. České Budějovice	1	1x kazatel
7. Cheb 1	1	1x kazatel
8. Jablonec nad Nisou	1,9	1x kazatel, 1x misijní pracovník (krátkodobý poměr)
9. Kraslice	1,9	1x kazatel, 1x misijní pracovník
10. Kroměříž	2	1x kazatel, 1x misijní pracovník
11. Ostrava	2	1x kazatel, 1x misijní pracovník (krátkodobý poměr)
12. Pardubice	1	1x kazatel
13. Praha 3	3	1x kazatel, 2x misijní pracovník (z toho 1 krátkodobý)
14. Praha Vinný kmen	3	3x kazatel
15. Sokolov	1	1x kazatel
16. Suchdol nad Odrou	1	1x kazatel
17. Šumperk	2,1	1x kazatel, 2x misijní pracovník
18. Teplá	2	1x kazatel, 1x misijní pracovník (krátkodobý poměr)
19. Teplice	2	2x kazatel
20. Uherské Hradiště	1	1x kazatel
21. Víkřovice	1	1x kazatel
22. Vysoké Mýto	2	2x kazatel, 1x misijní pracovník
23. VV BJB	6	tajemník, předseda, předseda odboru mládeže, předsedkyně odboru diakonie, předsedkyně výchovného odboru, administrativní pracovnice.

Pozn. Celkový počet úvazů na sbor nemusí odpovídat počtu pracovníků, protože někteří mají nižší než celý pracovní úvazek. V přehledu jsou také zahrnuty a označeny krátkodobé pracovní poměry, které byly ukončeny k 31.12.2008. Pracovní poměry, které byly ukončeny před 31.12.2008 nejsou v přehledu zahrnuty.

TRANSFORMÁCIA KREŠŤANSTVA NA „POPULÁRNE NÁBOŽENSTVO“

Úvod

Nepochybne každý úprimne veriaci kresťan by bol rád, ak by bola jeho služba požehnaná a prinášajúca bohatú úrodu - v rôznych oblastiach života viery. Byť verný Bohu však často

neznamená ísť po ceste, ktorá je jednoduchá, rýchla a úspešná – najmä ak tieto kritéria hodnotíme pohľadom ľudí zo sveta. Tu je možné skôr očakávať odmietanie, nepochopenie až výsmech. Keďže ako kresťania však nežijeme podľa tohto sveta, nemal by byť pre nás pohľad ľudí zo sveta smerodajný, ale naopak, v každej chvíli a každej situácii je potrebné byť verný Bohu a vytrvať na tejto ceste aj napriek ponižovaniu a urážkam.

Problémom však môže byť **kompromis so svetom**, či už **cielený**, ktorý zahŕňa **systematické preberanie svetských filozofií a postupov**, alebo **nárazový**, daný napr. stratou trpezlivosti, kedy sa človek rozhodne zobrať veci do vlastných rúk, a dať im potrebnú dynamiku „podľa vlastných predstáv“. Príkladom takéhoto kompromisu môže byť čakanie Saula na Samuela, kedy sa Saul rozhodol vzpriečiť Božiemu príkazu, a konať sám podľa seba. Výsledok tohto príbehu všetci dobre poznáme – Saul vypadol z Božej milosti, po čom nasledovala jeho zúfalá snaha udržať sa za každú cenu pri moci *vlastnými silami*, ktorá však skončila naopak, jeho smrťou.

V dnešnej dobe však môžeme pozorovať skôr **nenápadné ale systematické preberanie poznatkov zo sveta**, kde sa prejavuje snaha **zvýšiť efektivitu evanjelizácie** nasadením potrebného **marketingového a manažérskeho know-how (sadou „overených metód“)**, ktoré, ako ináč, efektivitu hodnotia podľa merateľných indikátorov výkonnosti, ktoré stanovujú, merajú a vyhodnocujú ľudí. Pomaly sa takto proces evanjelizácie, ktorý v pôvodnom kresťanstve riadi Boh, a kde človek plní svoju dielčiu úlohu, dostáva plne do „kompetencie človeka“, ktorý naplánuje, zrealizuje a vyhodnotí dosiahnutú efektívnosť. Je tu iba minimum miesta na Boží zásah (vedenie Duchom Svätým), všetko je podrobne naplánované a zrealizované vodcom (resp. tímom) podľa vypracovaného harmonogramu. Dochádzame tu k tomu, že typickou črtou modernej evanjelizácie je z pohľadu tradičného kresťanstva je **extrémny pragmatizmus**, kde si človek sám určuje vhodnosť používaných metód, podľa svojho posúdenia [18]. Nepozera sa tu už ani tak na Stvoriteľa a Jeho slovo, ako skôr na veci stvorené, ktoré sa človek sám rozhodol zobrať do svojich rúk.

Keďže pôvodné kresťanstvo má však diametrálne odlišný pohľad na Boha ako New Age, kde je Boh len akousi neosobnou energiou podporujúcou osobné ambície človeka, nie je možné v takomto prípade očakávať Božie požehnanie a podporu takéhoto, **pyšnosťou presiaknutého prístupu** k evanjelizácii. To však pre ľudí, ktorým sa v dnešnej povrchnej resp. instantnej dobe javí hľadanie hľadanie Božej vôle a Božej cesty ako „nepochopiteľné“ obtiažne, pomalé a z „*hľadiska sveta*“ kontraproduktívne, nepredstavuje problém. Po odklonení sa z Božej cesty, veci rýchlo nadobúdajú „*iný spád*“. Nasleduje definovanie *vlastných cieľov*, *vlastných metód*, a *vlastných kritérií úspešnosti*.

Pri prípadnom upozornení inými kresťanmi na to, že prinášané ovocie nie je v súlade s tým, čo poznáme z Biblie sa riešenie nehľadá v pokání a návrate k Bohu, ale naopak v hľadaní ďalšieho „*vhodného nástroja*“ zo sveta, ktorý údajnú príčinu neúspechu „*efektívne eliminuje*“, a tak zaistí „*požadované výsledky*“. Tým môže byť napr. nový marketingový prieskum, po ktorom nasleduje „*potrebná úprava*“ používaných postupov a metód (čo v týchto hnutiach často zodpovedá zvestovanej náuke), alebo jednoducho ďalšia úprava pôvodne stanovených cieľov. Tieto sa postupne menia z biblických cieľov zameraných na večnosť, na ciele ľudské a časné.

Že sa tu jedná o cestu viac ako nebezpečnú, netreba ani pripomínať. Ak totiž chceme definovať svetáctvo, je potrebné sa zamyslieť nad tým, čo je motiváciou pre naše konanie – či sa chceme páčiť Bohu alebo ľuďom. Prístup, ktorý kladie do popredia požiadavky (v tejto fáze neveriacich) ľudí, speje práve k tomu, aby sa cirkev transformovala podľa požiadaviek týchto ľudí (!), čo je v pôvodnej cirkvi neprípustný jav – smeruje totiž k stavu, kedy cirkev v skutočnosti prestáva byť zaujímavou pre tento svet, kedy **prestáva byť soľou a svetlom**.

Nepochybne je potrebné využiť každú vhodnú príležitosť a formu na zvestovanie Božieho slova neveriacim ľuďom, avšak základným predpokladom je, že kresťan ostane verný Bohu a Jeho slovu, a nepristúpi na kompromisy a účelovú relativizáciu Božieho slova, napr. s cieľom byť obľúbený u ľudí (čo sa dnes často chápe ako *nevyhnutný predpoklad* úspešnej evanjelizácie) resp. v snahe za každú cenu udržať jednotu zboru resp. skupinky.

Ak sa vám zdá tento úvod prehnáný a nepravdepodobný, uvediem niekoľko príkladov z tzv. marketingovo-orientovaných zborov, ktoré dnes už zďaleka nie sú doménou iba USA.

Marketingovo-orientované zbory

Zakladateľom marketingovo-orientovaných zborov je **Robert Schuller**, ktorý ako prvý vo väčšom rozsahu aplikoval poznatky zo svetských náuk (marketing, manažerské metódy, pop-psychélogia) vo svojom zbore Crystal Cathedral. Okrem už spomínanej myšlienky, kde sa propaguje uspokojovanie potrieb zákazníkov resp. návštevníkov zboru (**felt-need**), je Robert Schuller zvlášť známy aj tým, že propaguje potrebu väčšej sebaúcty (**sebalásky, hľadania seba samého, svojho pravého ja, úspechu**, atď.) u kresťanov. To sa prakticky prejavuje aj v jeho pohľade na hriech, ktorý chápe ako „*stratu alebo nedostatok viery v seba samého*“. Ďalšie citáty tento nebiblický trend ďalej podporujú: „*Ježiš poznal svoju hodnotu, jeho úspech sýtil jeho sebaúctu ... On trpel na kríži aby posvätil svoju sebaúctu. A on niesol kríž aby posvätil tvoju sebaúctu. A kríž posväti cestu tvojho ega (tvojho ja)*.“ Z uvedenej, pop-psychélogiou poznačenej filozofie následne vyplývajú aj ďalšie zavádzajúce závery, ako napríklad: „*Osoba sa ocitne v pekle, keď stratí svoju sebaúctu*.“ [1]

Je tu teda možné povedať, že kompromis medzi pop-psychélogiou a pôvodnou kresťanskou náukou, spôsobil, že „*nové, iné evanjelium*“ je výrazne **zamerané na človeka** (a na jeho túžby a potreby), čo v konečnom dôsledku potvrdzujú aj vyjadrenia predstaviteľov New Age, ktorí otvorene chvália Roberta Schullera za jeho „*inovatívny prístup ku kresťanstvu*“. [2] Prepojenie na New Age potvrdzuje aj skutočnosť, že v tomto zbore boli prezentované myšlienky New Age z „*bible*“ tohto hnutia „*A Course of Miracles*“, a tiež výroky z autobiografie Roberta Schullera, podľa ktorých smeruje k **náboženskej inkluzivite** – k procesu zblížovania s inými náboženstvami, čo je jeden z typických znakov ako New Age, tak aj postmoderného kresťanstva. [3]

Druhým, snáď ešte viac známym zborom, kde sa využívajú vyššie uvedené svetské metódy a filozofie, je zbor Willow Creek, ktorý vedie pastor Bill Hybels. Zbor bol založený v roku 1975, po marketingovom prieskume medzi neveriacimi. Vo svojej práci, ktorá bola výsledkom dlhodobého pôsobenia v tomto zbore, G.A. Pritchard uvádza: „*(Bill Hybels) neučí zdravé a bohaté evanjelium, a nehovorí, že viera je všeliek. Skôr zdôrazňuje fakt, že 'Bob chce pomôcť ľuďom k naplneniu života', čiže hovorí o tom, čo typickému hľadačovi chýba v svetskom živote. To ale nie je dané tým čo sa učí, ale skôr tým čo sa (zo slova Božieho) vynecháva, aby v publiku ostala pozitívna predstava o Bohu. Napr. 'tvrdú správu o Božom hneve za dedičný hriech ľudstva' v kázni prakticky nepočujete.*“ ... „*Iróniou je, že zatiaľ čo Bill Hybels evanjelizuje ľudí zo sveta ku kresťanstvu, zároveň 'evanjelizuje' kresťanov späť ku svetu. Zatiaľ čo 10% nových návštevníkov (neveriaci Harry z knihy Lee Strobel) sa posúva bližšie ku kresťanstvu, 90% kresťanov v zbore sa posúva viac k psychológii a svetu*.“ [4]

Tretím zborom, ktorého pastor Rick Warren je známy aj u nás, a ktorý je v dnešnej dobe nepísaným „*lídom*“ medzi marketingovo-orientovanými zbormi, je Saddleback Church. Rick Warren študoval marketing a manažerske metódy priamo u známeho marketingového guru Petra Druckera. Jeho knihy „*Cirkev s jasným cieľom*“ a „*Život s jasným cieľom*“, ktoré boli vydané aj u nás, nie sú považované za knihy verné pôvodnému podaniu evanjelia. Pastor Matt

Costella vo svojej recenzii knihy „Život s jasným cieľom“ uvádza „Warren často **zle interpretuje Slovo Božie na podporu vlastných názorov**, spája nedôveryhodné humanistické psychologické princípy s Biblickými pravdami, **minimalizuje dôležitosť skúmania náuky** (Slova Božieho), **považuje svätosť a biblické oddelenie sa od sveta za menej dôležité ako lásku a jednotu**, odvoláva sa na nepriateľov viery ako na pozitívnych prispievateľov k správne mu určeniu duchovnej cesty, a propaguje jeho vlastný cieľom riadený program. ... Kedykoľvek, keď kresťanský vodca **minimalizuje dôležitosť náuky a dôkladnosť interpretácie Biblie**, môže použiť Bibliu na **vyjadrenie čohokoľvek, čo chce povedať**. V takomto prípade, nik nemôže argumentovať pre alebo proti jeho interpretácii, pretože **interpretácia sa stala relatívnou a bezvýznamnou**.“ [5]

Podľa slov jeho ženy Kay, mala na nich hlboký vplyv ich návšteva v zbore Crystal Cathedral Roberta Schullera. [6] Podobne ako Robert Schuller aj Rick Warren podporuje potrebu Novej reformácie, ktorú Warren definuje nasledovne: „Prvá reformácia bola o viere; táto (druhá reformácia) bude o správaní. Prvá reformácia bola o vyznaní, a myslím, že táto bude o skutkoch. Prvá reformácia v skutočnosti rozdelila kresťanstvo na desiatky a stovky rôznych častí. Myslím si, že táto (reformácia) ich v skutočnosti znovu spojí späť.“ [7]

Viacero kazateľov ale aj laikov sa pozastavuje nad týmto tvrdením, kde je spochybňovaný najmä spôsob, akým sa má táto „jednota“ dosiahnuť. Blogger Tim Challies vo svojom komentári k Warrenovej knihe konštatuje, že „Warren je ochotný **prehliadnuť rozhodujúce teologické rozdiely, ktoré zasahujú do pravého srdca evanjelia**, aby sa **posunul ďalej smerom k jeho cieľom**. Keď je človek ochotný prehliadnuť rozdiely medzi Protestantskou, Rímsko katolíckou a Ortodoxnou teológiou, uvažujem nad tým, čomu on skutočne verí. Čo rozumie pod ospravedlnením, keď je ochotný považovať tak charakteristické špecifické črty, aké sú medzi Protestantmi a Katolíckymi, za menej významné? **Warren ukazuje, že je ochotný opustiť evanjelium**.“ [8]

Tu je potrebné upozorniť, že tieto Warrenove názory sú niekedy mylne označované ako ekumenické. Už z vyššie uvedených citátov však vyplýva, že sa tu nejedná o vysvetľovanie rozdielov medzi kresťanskými cirkvami v kontexte pôvodnej kresťanskej náuky, ako skôr o jej relativizovanie a postupné opúšťanie na úkor svetských filozofií a metód. To potvrdzuje aj citát jedného z katolíckych autorov:

„Napriek akémukoľvek prospešnému osobnému povzbudeniu, ktoré môže Warrenove učenie ponúknuť, používanie tejto knihy v ľubovoľnom katechetickom prostredí predstavuje vážny omyl. Toto učenie je **zavádzajúce a potenciálne hlboko mätúce** pre slabo vyučených katolíkov. Naviac, hoci sa tento prístup javí (zdánlivo) ako ekumenický, v skutočnosti **podkopáva skutočnú ekumenu**, pretože **ignoruje vážne teologické problémy**. ... Myšlienka spoločného spojenia všetkých kresťanov v harmonickom zväzku je určite nádejná, a my katolíci musíme byť vodcami v jej uskutočňovaní. Ale **jednota musí byť založená na pravde**. Namiesto katolíckej pravdy, Warren ponúka **zduchovenú pop-psychológiu**. „Cieľom riadený“ zbor potom nepripomína ani tak mystické telo Kristovo, ako skôr **voľné zhromaždenie inšpiratívnych spoločenských klubov (social clubs)**. Preto sa katolíci, ktorí nasledujú Cieľom riadený vzor vydali nesprávnou cestou, kde cesta ktorú nasledujú ich s veľkou pravdepodobnosťou odvedie preč od cirkve, než ako by prehĺbila ich prax vo viere.“ [9]

Tento citát iba znova potvrdzuje potrebu veľkej obozretnosti pri preberaní nových, svetských metód a filozofií do cirkve. Výsledkom potom totiž nie je požadovaná a sľubovaná vyššia efektivita, ale naopak relativizovanie a odchod od evanjelia, čo je pravý opak pôvodných zámerov. Bohužiaľ takéto myšlienky sa dnes propagujú aj otvorene, čo potvrdzuje aj citát R. Neuhausu zo združenia ECT (Evangelicals and Catholics Together): „Na konci 20. storočia nie je rozdelenie kvôli evanjeliu nevyhnutné, nie je to ospravedlniteľné.“

Ak teda chceme hovoriť o **pravej ekuméne a skutočnom hľadaní Božej cesty**, ako na strane evanjelikov, tak aj katolíkov (a tiež iných kresťanských denominácií) je potrebné dobre

poznať slovo Božie, a teda **Božiu pravdu, lásku a spravodlivosť**, a pod vedením Ducha Svätého jasne rozlíšiť cestu a zámer Boží (večný), od cesty a zámerov ľudských (časných a pomínelých).

Vyššie spomínaný dôraz na budovanie vzťahov a jednoty v Cieľom riadenej filozofii (bez dôrazu na Slovo Božie a Božiu pravdu, ako zjednocujúci faktor), potvrdzuje aj nasledujúci citát Ricka Warrena: „*Musíte chrániť jednotu vášho zboru. Ak to znamená zbaviť sa rebelantov, urobte to. ... Ako pastori, ako pastieri Božieho ľudu, je našou prácou chrániť naše zbrromaždenia od Satanovej najväčšej zbrane – nejednoty. Nie je to vždy jednoduché, ale boli sme povolani, aby sme to robili.*“ [10] Z uvedeného textu jasne vyplývajú zmeny, ktoré sa zavádzajú ako do biblických textov, tak aj do priorít života kresťana. Snáď najlepšou odpoveďou na uvedený citát je citát od skutočného reformátora Martina Luthera: „*Je lepšie byť rozdelení kvôli pravde, než byť spojení v omyle.*“

Minimalizácia dôležitosti náuky sa v Cieľom riadenom programe prejavuje aj využívaním voľných resp. parafrázovaných prekladov Biblie, ako je napr. **The Message**. [11] Na Slovensku sa na daný účel používa najmä preklad **Nádej pre každého** [12], ktorý mnohé pôvodné biblické texty prekladá nesprávne a zavádzajúco. To, že sa v Cieľom riadenom programe naozaj nejedná o skutočnú ekuménu potvrdzuje aj rozsah „zmien“, ktoré okrem iného zahŕňajú aj **podporu meditácií**, tak ako ju poznáme z jogy resp. iných východných náboženstiev. V tejto snahe Ricka Warrena podporila aj známa autorka kníh New Age Marianne Williamson. [13] Viacero podobností medzi Cieľom riadenou filozofiou a náukou New Age vo svojej knihe „*V mene cieľa: Obetovanie pravdy na oltári jednoty*“ uvádza jej autorka Tamara Hartzell (táto kniha je voľne dostupná na internete na adrese: <http://inthenameofpurpose.org>). [14]

Kontroverzne pôsobia aj vyhlásenia Ricka Warrena, o tom, že je pastorom Ruperta Murdocha [15], ktorý vlastní vydavateľstvo Zondervan, ktoré vydalo obe Warrenove knihy. Rupert Murdoch, ako známy mediálny magnát, totiž prevádzkuje aj pornografické kanály, čo si zrejme Rick Warren v rámci pozitívneho myslenia (sústred' sa iba na to, čo je dobré – myšlienka z New Age), zrejme nevšima. Iným príkladom je Warrenova diplomatická návšteva Sýrie [16], kde nekriticky podporil predstaviteľov tohto štátu, za čo bol následne po návrate do USA vystavený kritike. Namiesto priznania si nesprávnosti vyjadrení nasledovalo ich popretie, stiahnutie nahrávok z internetu a obvinenie daného novinára z neobjektívnosti (a tiež postoja, ktorý nie je hodný kresťana...). [17]

Záver

Dôsledky „transformácie kresťanstva pre súčasnú dobu“ môžeme zhrnúť do nasledovných bodov:

- bezmedzné využívanie marketingu spôsobuje, že **pre cirkev sú smerodajné názory ľudí zo sveta, a nie vernosť Bohu a Jeho slovu)**
- nové, iné evanjelium nie je zamerané na Boha, ale **na človeka** (podpora sebaúcty, sebalásky, sebaapresadenia, úspechu)
- **minimalizácia dôležitosti náuky** (nehovorí sa, že nie je potrebné veriť, nesprávne sa však definuje v čo máme veriť – **chýba poznanie Boha)**
- **nesprávne a účelové využívanie biblických textov** (zvyčajne s cieľom podpory myšlienok zo svetských humanistických filozofií a iných náboženstiev)

- **využívanie voľných a parafrázovaných prekladov Biblie** (chýba kontakt na pôvodný obsah textu, ktorý voľné preklady často interpretujú nesprávne)
- zvestuje sa **neúplné evanjelium** (vynecháva sa to, čo by mohlo poslucháčov „pohoršiť“)
- **zmena hodnôt a priorít: dôraz na budovanie vzťahov a jednoty** (na úkor pravdy, spravodlivosti a svätosti)
- presun dôležitosti z **hodnôt večných na časné kritéria a ciele**
- snaha o **spojenie všetkých kresťanských cirkví**, a tiež o **uznanie iných svetových náboženstiev ako o „ďalšie platné cesty k Bohu“**

Čo je teda potrebné, aby človek aj v tejto dobe ostal **verným Bohu**? V prvom rade snažiť sa z celej sily, celej duše a z celého srdca o **poznatie Boha**. Na to je potrebná **najmä modlitba a vedenie Duchom Svätým**, a tiež odhodlanie, vytrvalosť a **verný preklad Biblie**. Je potrebné **skúmať každé učenie podľa Biblie**, či je naozaj tak (podobne ako Židia v Bérii). Je potrebné **vyznávať pravé hodnoty**, tak ako ich poznáme zo Slova Božieho, a je potrebné **poznať presný význam používaných pojmov**. Je potrebné si udržať **biblické myslenie**, a nepodľahnúť všeobecne rozšírenej relativizácii a apatii. Najdôležitejšia z toho je však **úprimná modlitba k Bohu**, aby nám v tejto dobe pomohol obstať, pretože **len s Jeho pomocou** môžeme tento „boj viery“ **úspešne bojovať až do konca**.

Už pred cca 50 rokmi A.W. Tozer veľmi presne poukázal na problém súčasnej evanjelizácie, ktorá namiesto toho aby odhaľovala „**Boha hľadajúceho človeka, ktorého oslobodzuje od jeho ambícií**“, sa sústreďí práve na *uspokojovanie ambícií človeka* (uspokojovanie okamžitých potrieb neveriacich ako základná téza marketingových zborov). Ako ďalej uvádza autor, tento koncept je vo svojej podstate mylný, a predstavuje vážne nebezpečenstvo ako pre cirkev, tak aj pre ľudí, ktorí sa takejto evanjelizácie zúčastňujú:

*„Chyba v súčasnej evanjelizácii leží v jej **humanistickom prístupe** ... Je priam fascinovaná veľkým, blučným, agresívnym svetom s jeho veľkými menami, obdivovanými hrdinami, jeho bohatstvom a výstrednými pompéznymi slávnosťami. Miliónom sklamaných ľudí, ktorí si vždy žiadali svetskú slávu, ale nikdy ju nedosiahli, **moderné evanjelium ponúka rýchlu a jednoduchú skratku k túžbam ich srdca**. Pokoj mysle, šťastie, blahobyt (prosperitu), spoločenské prijatie, pozornosť verejnosti, úspech v športe, obchode, na poli zábavy a možnosť príležitostne sedieť na slávnostnej hostine pri jednom stole so slávnou osobnosťou – všetko na zemi a nakoniec v nebesiach. Určite žiadna poisťovňa nemôže z uvedeného ponúknuť ani polovicu.*

*V tejto **kvázi-kresťanskej schéme** vecí sa Boh stáva Aladinovou lampou, ktorá počíva každého, kto prijme Jeho Syna a podpíše (členský) preukaz. ... Toto hrubé nepochopenie (prekrútenie) pravdy je v pozadí mnohých našich súčasných evanjelizačných aktivít. Určuje smery, buduje programy, rozhoduje o obsahu kázni, stanovuje kvalitu miestnych zborov a často aj celých denominácií, nastavuje vzor (predlohu) pre náboženských spisovateľov a formy redakčnej politiky mnohých evanjelických publikácií.*

Tento koncept kresťanstva je vo svojej podstate mylný, a keďže sa dotýka duše človeka, predstavuje nebezpečnú až smrteľnú chybu. Vo svojej podstate je to iba niečo viac ako slabý humanizmus spojený so slabým (nevýrazným) kresťanstvom, aby mu takto bola pridaná duchovná vážnosť. ... Stále sa začína s človekom a jeho potrebami, a potom sa obzerá naokolo po Bohu; pravé kresťanstvo odhaľuje Boha hľadajúceho človeka, ktorého oslobodzuje od jeho ambícií.“

[A.W. Tozer, Born After Midnight, Christian Publications, 1959]

Že **iné a nové evanjelium nie je až také nové**, potvrdzuje aj citát C.H. Spurgeona spred viac ako 100 rokov. Tento sa týka ako vyššie uvedenej snahy „o zvýšenie efektívnosti evanjelizácie aplikovaním svetských metód“, tak aj snahy „byť (za každú cenu) relevantný súčasnej kultúre“ (ďalší súčasný marketingový princíp). To však v konečnom dôsledku vedie k **zmene evanjelia**, ktoré sa zvestuje:

"Zdá sa, že idea **progresívneho evanjelia** fascinovala mnohých. Pre nás je táto predstava niečo ako **kríženc medzi nezmyslom a rúhaním**. V snahe dosiahnuť takú efektívnosť evanjelia, aby došlo k večnému spaseniu širokej verejnosti, to vyzerá tak, že **postupne dochádza k jeho zmene**; a keďže je zjavením všemúdreho a nemeniaceho sa Boha, je tak trochu odvážne pokúšať sa o jeho vylepšenie. Keď si vybavíme v predstavivosti pánov, ktorí sa podujali na túto drzú (trúfalú) úlohu, máme napoly tendenciu sa smiať; tento prípad pripomína návrh krtkov na vylepšenie osvetlenia slnka ... Veria ľudia tomu, že je tu evanjelium pre každé storočie? Alebo náboženstvo pre každých 50 rokov?" (Charles Haddon Spurgeon, Progressive Theology, The Sword & Trowel, 1888)

A aký výsledok je možné po tomto „priblížení sa svetu“ v „populárnej cirkvi“ očakávať?

„Ježiš povedal, 'kážte evanjelium všetkému stvoreniu'. Ale ľudia sa prestali zaujímať o Boží plán: chcú byť zachránení kňazom, chcú byť zachránení hudbou, chcú byť zachránení divadlom, a nikto nevie čím ešte! Dobré, môžu skúšať tieto veci tak dlho ako sa im páči; ale z týchto vecí nikdy nevyslo nič iné ako **úplné sklamanie a zmätok, zneuctenie Boha, znevažovanie evanjelia, vyrábanie tisícov pokrytcov (ako na bežiacom páse), a cirkev zruinovaná na úroveň sveta**.“
(Charles Haddon Spurgeon, "Metropolitan Tabernacle Pulpit," 1888)

„**Práve ten zbor, ktorý svet miluje najviac je určite ten, ktorý sa Bohu protiví.**“
(Charles Haddon Spurgeon, "How Saints May Help The Devil", 1859)

Autor: Jaroslav Mervart

Dátum: 23.10.2008



FOTO: ARCHIV AUTORA

V srpnu letošního roku jsme se zúčastnili pionýrské akce v rumunském Banátu, a to prvního ročníku festivalu české kultury, který proběhl ve dnech 15. 8. a 16. 8. 2009.

Ymca Brno vypravila do Banátu s předstihem několika dní autobus naplněný nadšenci Banátu, kteří s vypravili společně s námi na poznávací cestu do českých vesnic a následně na festival, kam se přichystali přiložit ruku k dílu ve tvořivých dílničkách v rámci festivalových dní.

Vyjeli jsme 10. 8. 2009 navečer z Brna směrem Rumunsko. Cesta nám trvala asi 12 hodin. Přece jen autobus není Ferrari a těch 900 km... První zastávka na nás čekala již v Břeclavi, kde jsme naložili Gajdošskou cimbálovou muziku (bez cimbálu), ale s basou a houslemi, které jsme umístili na zadní sedadla, aby se nástrojům hezky cestovalo. Poté jsme směřovali opravdu do Banátu, kde jsme se ocitli asi v deset dopoledne 11. 8. za krásného počasí ve vesnici Svatá Helena. Tam jsme vyložili některé věcičky a pokračovali dále pod Eibentál.

U Dunaje začalo naše dobrodružství. Do vesnice vede cestička hlíněná, špatná pro auta, pro autobusy naprosto nevhodná. Naštěstí na nás čekala dvě přistavená autíčka našich přátel, krajanů z Eibentálu, a my mohli naložit ty těžké batohy a do vesnice vyjít jen tak nalahko a kochat se krásou Dunajské soutěsky. Když jsme se všichni vyškrabali na náves,

čekal na nás obědek u paní Anušky Iágrové, manželky stolaře, loukotáře Jeníka Iagra. To byla opravdová záchrana a my s plnými břichy vynikající slepičí polévky a speciality jménem sármy mohli vybalit batohy, spacáky a uložit se v místním kulturním domě, kde jsme měli spát první noc.

Navečer nám plápolal ohniček, u kterého se rozhodli někteří zůstat pod širákem do rána a pozorovat Perseidy na hvězdičkovém nebi. Bohužel v noci začalo krápat a pak i úplně přišlo, takže jsme se do kulturního domu přemístili nakonec všichni.

Na druhý den nás čekala výprava do vesnice Bígr vzdálená 16 km lesem pralesem, po cestě doly na antracit Baia Noua. Pan Švajner z Bígru byl však tak laskav, že si pro ty naše těžké batohy přijel svou dodávkou. A my s lehkou nohou mohli obdivovat krásy tamější přírody lesa pralesa a prolézt doly, o kterých mnozí tvrdili, že není možné, že ještě nedávno fungovaly.

Bígr je překrásný, rozkládá se ve tvaru kříže v sedle po kopci Koptiva ve výšce cca 600 m. n. m.. Je tak starobylý a zachovalý, že se uvažuje o zapsání této vesničky do organizace UNESCO. Na chaloupkách se tyčí ještě hlíněné komíny a babičky všechny vypadají, že jsou kouzelné.

My si opět nacpali bříška, tentokrát pečeným kancem, brambůrkami, polívkou, koláči a... Uložili jsme se v chalupách a spali a spali – teda až poté, co jsme zazpívali všechny písničky a povykládali se všemi lidmi.

Ve čtvrtek jsme pak museli bohužel dál. Dál dolů k Dunaji dalších 16 km, kde na nás měl v 16:00 hod. čekat autobus. Naštěstí jsme se několikrát v horku vykoupli v čistých tůních podél říčky Berzásky, viděli raky a rybičky, posbírali tony ostružin a bylo nám fajn. Batohy na nás čekaly dole ve vesnici Berzáska, kde nám byly opět složeny. Autobus dorazil přesně na minutu a pak hurá na Helenu.

Vesnice Svatá Helena je takovou bránou do Banátu. Jako jediná má asfaltovou silnici. Je tam nejvíc života, je takovým krajanským vstupem. Právě proto měl festival probíhat právě tam. My se ubytovali po chalupách, každý byla adoptován svou krajanskou rodinou, ulehl na 4 dny do pruhovaných peřin a užíval si veskrze kulinařských hodů. Myslím, že všichni přibráli tak 4 kila.

Ve čtvrtek nám začal pomyslně festival. Pobyt na Heleně byl spouštěčem koncertů už ten večer. Naši Gajdoši hráli až se hory zelenaly, další skupiny, které také již dorazily, ladily své nástroje, a tak se hrálo a zpívalo až do rána. V pátek zas a v sobotu zas a v neděli jakbysmet.

Takovou akci Svatá Helena asi nezažila.

Dlužno říci, že všichni byli vzorní, ohleduplní, a i když bylo živo ve dne i v noci, nekonaly se žádné potyčky ani problémy.

My jsme se v pátek ještě vypravili s naší skupinou na Dunaj, měli jsme domluvený převoz na lodích na dunajský ostrov, kde je podle legendy pochován vojevůdce Atilla i se svým pokladem... Kdo ví. My ho sice nenašli, ale měli jsme zážitek jako na Titanicu. Pravda, lodky místních rybářů v nás nebudily přílišnou důvěru, ale nakonec se všichni odhodlali a po prvních zvucích lodního motoru jsme vše ponechali osudu a udělali dobře.

Ostrov v Dunaji je plný zajímavých endemitů, je to taková džungle plná rostlin, zvířat a... odpadků, ale velmi zajímavý výlet. Na ostrově se volně pohybují divocí koně, jsou tam místy plážičky a někteří z nás se dokonce koupali a moc se jim to líbilo. Ákorát sem tam vykoukl sumec nebo nějaká rybka z vody.

Na břehu nám Mariánka ze Svaté Heleny upekla sumce na

grilu a čevapčiči zvané michi, my se u toho slunili a hráli si na Chorvatsko, poslouchali muziku hlučně hrající z aut místních Rumunů, kteří si také dělali pláž, a vůbec nám bylo hezky... Zkrátka Rumunsko, ale folklór, který jen tak nenajdeš. Naopak byli všichni spokojeni a těšili se na večerní koncerty ve vesnici.

Sobota a neděle probíhaly ve festivalovém duchu. My yrkaři jsme před kulturním domem umístili stoly, navěsili letáky, hračky, šátky, blůsčky, dárečky a začali tvořit ve tvořivých dílnách všechno možné i nemožné. Hrozen dětí a dalších zájemců nás utvrdil v tom, že to byl dobrý nápad. Vyrábělo se dva dny od rána do večera. A bylo to moc fajn. Akce se zúčastnila i výtvarná dílna Matilda z Brna a také Duhový skřítek, firma zabývající se starými řemesly a rozličným tvořením.

V mezích se nám podařilo vklouznout do místní školy, kde jsme zkontrolovali keramickou pec a první výrobky místních dětí. Pec jsme dovezli v červnu díky firmě Tvořivý Amos, která ji darovala místní škole. My jsme se podíleli nejen koordinací tohoto projektu, ale zakoupili jsme také další doplňky ke tvoření a dovezli dárky od firmy Buchler, která se zabývá prodejem pecí a doplňků k tvoření s hlinou.



FOTO: ARCHIV AUTORA

V sobotu se na festivalu sešel snad celý Banát, vystoupily skupiny tanců a písní z jednotlivých vesnic. Ve dvě hodiny odpoledne prošel vesnicí průvod, každá skupinka před sebou hrdě nesla tabuli se jménem své vesnice a my fotili a poslouchali.

Vystoupil i konzul ČR v Rumunsku, primár Coroniq, předseda Svazu Čechů a další a další...

Hrálo se, tančilo, juchalo a na druhý den se představily kapely z Čech nejen folklorní. Představila se skupina Sanitka se svým nezaměnitelným saxofonem, zařídili jsme si s Propaganjou, Helemese, šermovali nám rytíři a nakonec velmi očekávaně dorazil Jirka Macháček se svým Migem 21 a nezapomenutelnou písní Malotraktorem... Došlo i na zpěv národní hymny a pak loučení nebralo konce.

Už teď je jasné, že příští rok festival v Banátu bude a my jako YMCA s ním...

Lucie Jakubů



NEBEZPEČÍ EVANGELIA PŘIZPŮSOBENÍ - varování pro Assemblies of God

Poselství, které přinesl David Wilkerson na bohoslužbě v ústředí Assemblies of God.

David Wilkerson

Nepřicházím k vám dnes jako pastor, ale s prorockým slovem. Bůh mnou nedávno otřásl, když mi dal toto poselství s tím, že ho mám někdy a nějak vyřídit zde ve Springfieldu. Dnešního rána mi Pán skrze svého Ducha řekl, že teď nastal ten čas. Povolal mne, abych byl jedním z Jeho strážců, a já jsem nad touto zprávou plakal a modlil jsem se, aby mi pomohl předat vám ji v duchu lásky. Nemá Assemblies of God nějak vytrestat, ale varovat.

Nové evangelium

Přizpůsobit se znamená zařídit se podle něčeho, učinit něco vyhovujícím a přijatelným. A do Spojených států se pomalu vplížilo evangelium přizpůsobení se. Je to vynález americké kultury – upokojuvat a chlácholit lidi žijící v luxusu a vyhledávající stále nová potěšení. Původně evangelium jen pro bělochy a kázané především na předměstích již zasáhlo i naše největší města a proniká téměř do celého národa, ovlivňuje služebníky v každé denominaci a přináší s sebou růst megacírkví, kam si tisíce lidí chodí poslechnout nekonfrontační poselství. Je to přizpůsobivé evangelium pro zhýčkané lidi, předávané skrze humorné scénky a parodie a krátká kázáníčka bez jakýchkoli hran a pohoršení, většinou na téma “jak se vypořádat s životními starostmi” – říká se mu hříšníkům přátelské nebo hledajícím přátelské evangelium.

Jen pro začátek, tyto pojmy nejsou biblické. Evangelium Ježíše Krista vždy bylo a bude konfrontační. Neexistuje nic takového jako přátelské, přívětivé evangelium, je jen přívětivá milost.

Toto nové evangelium šíří mladí, chytrí a obdarovaní služebníci. Drží se návodu, ve kterém si přečetli: Můžeš jít do kteréhokoli města nebo obce, a když budeš dodržovat správný postup, během krátkého času tam můžeš založit megacírkev.

Pokud jste mladý člověk s určitými schopnostmi, pak musíte tyto schopnosti objevit a najít si část města, která bude pro člověka s vašimi vlohami nejvhodnější. Přestěhujete se tam,

uděláte anketu a zjistíte, co chtějí lidé, kteří žádnou církev nenavštěvují: “Nemáte rádi pěvecké sbory. Dobrá, chodili byste do církve, která žádný nemá?” Ano.

“Nesnášíte formální oblečení. Navštěvovali byste církev, kde se lidé oblékají neformálně?” Ano.

Pak jdete ke svému počítači a vytvoříte si evangelium, které nebude nikoho konfrontovat, ale bude se snažit naplnit touhy a potřeby místních lidí. Poté, co shromáždíte několik prvních lidí, budete se jich dále dotazovat, abyste zjistili, co chtějí – a pak upravíte své poselství tak, abyste jim pomohli vypořádat se s jejich potřebami. Program, který jim nabídnete, bude vedený úmyslem učinit církev co nejvíce přívětivou a vyhovující pro jakékoli hříšníky, kteří ji navštěvují.

Toto evangelium se rychle stává tím nejúspěšnějším a nejrychleji rostoucím ze všech náboženských hnutí. Takové církve navštěvují tisícové zástupy. Z pastora se stal šéf a z církve byznys. Nedělají kolem toho žádné tajnosti: Používají taktiku Madison Avenue a mají s tím úspěch. Jejich návod na rychlý církevní růst je hezky zabalený a dobře se prodává zvláště mezi mladými služebníky – těmi, kdo se chtějí brzy zařadit mezi “velké hráče” a být součástí skvělé a zářivé budoucnosti. A chtějí, aby to bylo rychle.

Pavlovo varování

Pavel nás varoval před příchodem jiného evangelia a jiného Ježíše (2. Korintským 11:4). Varoval církev, že to ve skutečnosti není jiné evangelium, ale překroucení pravého evangelia Ježíše Krista. „Pokud vám někdo zvěstuje nějaké jiné evangelium,“ říká, „at' je ten kazatel proklet.“ Jinými slovy, at' už je ten člověk jakkoli milý, zbožný a upřímný, pokud jeho poselství nebude o umírání hříchu skrze kříž Ježíše Krista, at' je proklet.

Třesu se, když v Písmu čtu, že v posledních dnech se bude satan procházet uprostřed církve převlečený za anděla světla. Touží získat pro sebe služebníky, kteří kdysi měli Boží pomazání a Jeho pravici na svém rameni, a změnit je v anděly světla podobné jemu samému, aby se stali nástrojem klamu. To je děsivé. Když slyším o těchto falešných, zrádných služebnících, kteří se tváří jako Kristovi apoštolé, nutí mne to padnout na tvář před Bohem. Není divu, vždyť i sám satan se převléká za anděla světla, a tak není žádné překvapení, že se i jeho služebníci maskují za služebníky spravedlnosti – a jejich konec bude odpovídat jejich skutkům.

Pavel říká, že budou hledat tělesnou slávu – ve své velikosti, počtech, vlivu nebo modernosti. Budou se chvástat, že oni mají evangelium pro současnost a že to staré už vyšlo z módy a nenaplnuje lidské potřeby. Budou se chlubit, že je svět přijímá. Ježíš nás varoval: “Dávejte si pozor na falešné proroky, kteří k vám přicházejí v ovčím rouše, ale uvnitř jsou to

draví vlci” (Matouš 7:15). Kontext této výstrahy je: “Těsná je brána a úzká cesta, která vede k životu, a málokdo ji nalézá” (verš 14).

Varuje nás, abychom si dali pozor na vlky, kteří nám budou tvrdit, že není ani tak těsná, ani úzká – a budou se u toho tvářit jako poslušné ovce. Ježíš nám tu jasně ukazuje příčinu toho všeho: je to ctižádost – tito lidé jsou ctižádostiví, draví vlci. V řečtině to slovo znamená “hladovějící po uznání a rychlém uspokojení, rychlém růstu”.

Ježíš nás tu nenechává na pochybách o tom, co svými slovy míní. Obrací se například k zápasícímu pastrovi, jenž po léta pracoval a nikdy neviděl růst, který tolik toužil spatřit. Pak se do jeho města nastěhuje nějaký mladík s přízrůbivým evangeliem a během krátké doby vybuduje megacírkev. Lidé se k němu stahují, protože je tam zábava – je to evangelium legrace. Pár takových církví jsem navštívil. Nabízejí lidem příjemné evangelium, které naprosto nikoho neusvědčuje. V jejich poselství není téměř nic, co by k hříšníkům hovořilo o pokání, zlomenosti a nesení kříže. Mluví se tam o Kristu, zmiňuje se Ježíšovo jméno, ale Pavel říká, že je to jiné evangelium a jiný Ježíš. Pavel tě varuje, že pokud koketuješ s touhle pastí, pokud pokoukáváš po tom háčku se zábavnou návnadou slibujícím rychlý růst, pak ti nepřítel dá brzy do cesty nějaké lákavé učení nebo příklad.

Mám dva syny, ze kterých se stali kazatelé. Jeden z nich se mi přiznal: “Tati, byl jsem takhle blízko k tomu, aby mě to taky vtáhlo, protože jsem se modlil a postil a neviděl jsem růst, po kterém jsem toužil, a přitom jsem viděl, jak ostatní rostou. Skrýval se v tom jen malinký háček a já jsem se málem chytil.” Zde je něco, s čím se musí toto hnutí, ale i každé další vypořádat a dát si na to pozor: Je možné, aby se člověk skrze nesvatou ctižádost změnil z Božího muže, který hledal Boha a dostával slovo z nebe, v ctižádostivou loutku a ďáblův nástroj. Ať každý pastor dbá na tuto výstrahu: Ve chvíli, kdy začneš uvažovat o „konkurenci“ a „soutěžení“, budou do tvého srdce zasazena semínka přízrůbení. Za nějaký čas satan přivede do tvé cesty vlka v ovčím rouše – člověka, který se tě bude snažit svést k bezbožné ctižádosti a dosažení církevního růstu za každou cenu. Ale pravdou je, že tě to může stát tvou duši.

Správný návod

Podle evangelia přízrůbení platí, že pokud máte ten správný návod, můžete mít úspěch v čemkoli.

Úvodník New York Times 1. března 1998 měl nadpis Jak napsat bestseller. Popisoval příběh Johna Baldwina, 53letého tesaře a rádoby-spisovatele, který se po léta snažil uživit svým psaním. Rozhodl se, že se přes noc stane slavným a bohatým tak, že napíše bestseller – thriller z lékařského prostředí. Prostudoval si pět nebo šest nejlepších thrillerů a po sedmi letech

bádání přišel na 10 kroků, jak napsat úspěšný román. Společně s několika hollywoodskými spisovateli a agenty ho vypiloval k dokonalosti a zde je oněch 10 kroků, kterých se držel:

1. Hrdina je odborník.
2. Hlavní padouch je také odborník.
3. Všechny skutky hlavního padoucha musíte sledovat z co největší blízkosti – jako byste se mu dívali přes rameno.
4. Hrdina má k dispozici tým odborníků pracujících v různých oblastech.
5. Dva nebo víc lidí z týmu se do sebe musí zamilovat.
6. Dva nebo víc lidí z týmu musí zemřít.
7. Hlavní padouch musí obrátit svou pozornost od svého původního cíle k týmu.
8. Hrdina i hlavní padouch musí přežít, aby se mohli znovu utkat v dalším pokračování.
9. Umírat musí nejprve jedinci a později i celé skupiny.
10. Pokud se příběh zasekne, prostě někoho zabijte.

John Baldwin měl návod, ale žádný příběh; dočetl se však o výzkumu Johna Marra, který studoval epidemiologické příčiny vypuknutí 10 egyptských ran a snažil se vědecky vysvětlit jejich původ. Oba muži spolu začali spolupracovat a za použití Baldwinova desetibodového návodu napsali 640stránkový rukopis nazvaný Jedenáctá rána. Nakladatelství Harper Collins ho koupilo bezmála za 2 miliony dolarů.

Baldwin, který není žádný nadšený spisovatel, tvrdí: „Když dostanu správný návod, bude ze mě multimilionář a celebrita.“ Jasně, dostane ještě další 3 miliony z práv na filmové zpracování a bude se smát celou cestu až do banky. Jeho filozofií je: „Pokud máte správný návod, můžete být úspěšní v čemkoli.“ Vidíte? Právě tohle je evangelium přizpůsobení – onen návod. Dostanete návod, uděláte to, co lidé chtějí, a budete mít úspěch. Ale já zde stojím, abych vám řekl, že evangelium podle návodu, evangelium přizpůsobení, je v přímém protikladu ke všemu, co je napsáno v Písmu.

Boží metoda

Jistí Boží služebníci se setkali v Antiochii a vyslali několik mužů, aby kázali evangelium a zakládali církve (Skutky 13). Tady je Boží metoda:

1. **Sloužili Pánu a postili se.** To bylo jejich plánovací setkání – uctívání, půst, očekávání na Pána a hledání nasměrování od Ducha svatého. Nedělali nic, dokud k nim Boží Duch

nepromluvil. Neměli žádné návody, nedělali žádné ankety, nechodili od domu k domu, neptali se lidí, co by chtěli, aby jim tím pak mohli posloužit.

2. Modlili se – neměli žádnou strategii, žádný plán služeb, nepodnikali nic, dokud jim Duch svatý nezjevil, co má v úmyslu. Teprve poté na ně vložili ruce, pomazali je a vyslali je v moci a síle Ducha svatého.

Celý Pavlův předchozí život byl doslova protkán různými náboženskými návody – a on nám říká, že nefungují. Vzdal se všech návodů a prohlásil: „Rozhodl jsem se totiž, že mezi vámi nebudu znát nic než Ježíše Krista, a to Krista ukřižovaného“ (1. Korintským 2:2). Pavel se vůbec nestydí volat: „My kážeme Krista ukřižovaného. Pro Židy je to kámen úrazu, pro ostatní bláznovství“ (1. Korintským 1:23). Říká: „Pánové (mluvil ke svým bratřím), oni by po nás chtěli, abychom se přizpůsobili. Židé by po našem evangeliu chtěli znamení. Řekové hledají moudrost. Chtěli by vědět, jak se vyrovnat s životními událostmi, ale já nehodlám dělat žádné kompromisy. Evangelium je jen jedna zpráva – a to naše vždy bylo a bude kříž se všemi jeho nároky i vítězstvím. Co se mne týká, jsem rozhodnut mezi vámi nekázat nic než Krista, a to toho ukřižovaného.“

Co s sebou přináší evangelium přizpůsobení

Vidím tři zhoubné věci, které s sebou evangelium přizpůsobení přináší:

1. Přizpůsobuje se lidské lásce k rozkoši a potěšení

„Věz, že v posledních dnech nastanou zlé časy. Lidé... budou mít raději rozkoš než Boha“ (2. Timoteova 3:1–4). Řecké slovo pro rozkoš znamená „smyslná, žádostivá, vzrušující, uspokojující tělesná rozkoš“. Pokud se hodláte dát cestou evangelia přizpůsobení, musíte se přizpůsobit lidským vášním, protože lidé se rozhodně nehodlají vzdát své lásky k novým zážitkům a vzrušení. Udělali si bohy ze sportovních aktivit, rozkoše a vášně. Pokud tu není žádné evangelium Ježíše Krista, které by se jim postavilo na odpor, pokud není vyvýšena pravda, pak se musíte přizpůsobit této žádostivosti, která se vine jako červená nit americkým životním stylem.

Nedávno mne šokoval jeden článek v New York Times. Philip Wogaman, pastor prezidenta Clintona, v něm tvrdil: „Sexuální prohřešky ještě neznamenají, že je vedoucí nemorální. Morálku je třeba soudit i podle dalších indikátorů jako odvaha, zájem o chudé, starost o světový mír, zodpovědné pečování o ekonomiku a podporování rovnosti mezi rasami. Heterosexuality i homosexualita jsou jen modely chování závislé na současné kultuře.“ Jinými

slovy, panu Clintonovi tu říkají, že se u něho objevilo dost dobrých známek, aby převážily ty špatné, které ukazují, že je jeho život nemorální.

Bůh tvrdí, že muži, kteří kážou podobné učení, odporují pravdě; že jsou to lidé s porušenou myslí, falšující pravou víru.

V nevíře jsem sledoval vysílanou nedělní noční bohoslužbu v jedné z takových hledajícím-přátelských církví – tak si říkali oni sami. Našlapanému sálu, do kterého přišly tisíce lidí, pastor oznámil: „Tohle bude noc plná zábavy, noc Davida Lettermana.“ Přišel pastor mládeže, představil se jako David Letterman a zahájil svůj monolog. Pak lidem ukazovali 10 nejznuděnějších věcí, které dělají dospívající během kázání. Tři z deseti házeli papírovými kuličkami, zívali a št'ourali se v nose. Dav začal šílet. Po bohoslužbě pastor všem bezostyšně oznamoval: „Nejsme tu, abychom vás nějak pohoršovali, ale chceme, aby naše církev vyhovovala opravdu každému.“ Měl jsem slzy v očích.

Ptám se vás, jak dlouho si myslíte, že by posluchači zůstali v oné církvi, kdyby se pastora zmocnil Duch svatý, usvědčil ho z „bavení“ lidí na cestě do pekla a on by toho večera začal kázat na téma: „Buď si jist, že tě tvé hříchy doženou“? Jak dlouho by se lidé vraceli, kdyby jim kázal evangelium posvěceného života a oddělení od světa? Staly by se dvě věci: (1) Ti, kdo jsou svedení a hladoví, ale nikdy nepoznali nic lepšího, by plakali a utíkali k oltáři. (2) Ti, kdo se svou touhou po rozkoších a potěšení nechávají držet ve svém bláznovství, by odtamtud utekli a už by se tam nikdy nevrátili. Dveře té církve by se v onen den zavřely.

Často o tom přemýšlím a stavím si ten obraz před oči, protože každý takový služebník evangelia se tomu bude muset jednoho dne postavit, když se bude zodpovídat svému Pánu a On mu řekne: „Lidský synu, ustanovil jsem tě strážcem. Měl jsi naslouchat slovům z mých úst a vyřídit jim mé varování. Měl jsi říct svévolníkům: ‘Určitě zemřete.’ Ale ty jim nedal žádnou výstrahu ani jsi je nevybízěl, aby se odvrátili od svých zlých cest a zachránili si život. Ti lidé zemřeli ve svých hříších, ale jejich krev vyžádám z tvé ruky.“

2. Toto evangelium se přizpůsobuje odporu, který každý člověk chová k sebezapření

Evangelium Ježíše Krista je evangeliem sebezapření. Ježíš říká: „Kdo chce jít za mnou, zapřít sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mne“ (Matouš 16:24). Sebezapření není nějaký váš zisk. Je to něco, čeho se vzdáváte – vzdáváte se sami sebe a všeho, co jste. Znamená to žít jako živá oběť Pánu Ježíši Kristu, vydávat své tělo jako živou, svatou a přijatelnou oběť Bohu – to je pravá bohoslužba. Bůh má plné právo říct své církvi: „Pokud očekáváš, že ti dám nové tělo, vzkříšené tělo, které budeš mít po celou věčnost, pak mám plné právo žádat tvé tělo v době, kdy jsi zde na Zemi. Chci každou tvou část. Chci, abys měl duchovní mysl. Chci tě vlastnit.“

Evangelium, které kážeme, musí lidi přivést do plné poddanosti Pánu Ježíši Kristu. V opačném případě je to evangelium přizpůsobení.

Hledajícím-přátelské evangelium se přizpůsobuje tělu. Ale lidské tělo patří Bohu! Co dnes vidíme v Americe, je neognosticismus, kde člověk odsune stranou své fyzické tělo a může si dělat, co chce, dokud je jeho duch na jedné vlně s Bohem. O tomhle „rozdělení osobnosti“ můžeme slyšet dokonce i z Bílého domu. Ne, jsme jedna osobnost, a ta patří celá Ježíši Kristu. Tento neognosticismus ničí víru mnohých v celém národě.

3. Je zde přizpůsobení se lidskému odporu k evangeliu.

Písmo tvrdí: „Pohleďte, kladu na Sijónu kámen úrazu a skálu pohoršení.“ Pavel mluví o pohoršení kříže. A tady se dostáváme k jádru celé věci – a také k tomu, na co se Bůh nejvíce hněvá. Nejsme povoláni, abychom lidi volali jen ke kříži, ale mají projít skrze kříž – zakusit to samé, co zakusil Ježíš: nejen přijít ke kříži, ale zemřít na něm, jít s Ježíšem Kristem do hrobu a být vzkříšeni z mrtvých k novosti života.

Pastore, je kruté vést hříšníky ke kříži, říct jim, že je jim vírou odpuštěno, a pak jim dovolit vrátit se k jejich zvykům a žádostem těla, nezměněné a stále v d'áblových poutech. Pokud kázání milosti nemá za cíl vypůsobit spravedlivý život, pak je to jiné evangelium, jiný Ježíš. S hrůzou jsem poslouchal interview, které CBS udělala s návštěvníkem jedné z největších hledajícím-přátelských církví. Tvrdil: „Chodím do téhle církve, protože se tam cítím příjemně. Nikdy se mne nesnaží nějak zneklidnit. Beru s sebou své židovské přátele a obchodní partnery a vím, že nic, co tam bude řečeno, je určitě neurazí. A nejlepší na tom je, že celá ta věc trvá jen jednu hodinu.“

Poslouchej mne: Můžeš mít svoji megacírkev a stát se jedním z „velkých hráčů“, ale bude tě to stát tvoji duši, pokud budeš kázat zaměřený jen na pozemské věci a ne na ty Boží.

Žil jsem 35 let v New Yorku. Bydlí v něm 103 národností a lidé všeho druhu – od těch nejchudších k nejbohatším. Ale když se dívám na své shromáždění (a stejně tak i můj drahý přítel, Jim Cymbala, na své shromáždění v Brooklynu), vidím muže, kteří právě vylezli ze sexshopů a jsou jako divoká zvířata. Vidím svého přítele obchodníka, který býval šéfem obrovské společnosti, ale pak začal šňupat kokain, všechno ztratil a teď je z něj pouliční povaleč. Sedí ve shromáždění. Mladá, 14letá dívka, která má AIDS, na 8. Avenue předvádí obscénní divadlo chlípným starým chlapům. Navštěvuje církev a říkává: „Pastore Dave, musím se z toho dostat ven. Potřebuju pomoc.“

Rozhodně se nechystám hrát nějakou srandovní scénku a kázat patnáctiminutové poselství na téma „jak se vyrovnat s životními starostmi“ lidem, kteří hynou a jsou na cestě do pekla.

Třesu se, když na to jen pomyslím. Lidé to neslyší rádi, ale míříme do nebezpečných časů – jsme jen několik let od kolapsu, jaký svět ještě nepoznal. Až se to stane, všichni, kdo kázali prosperitu, zmizí, protože jim lidé řeknou: „Tvé evangelium mne zklamalo.“ Až ten den přijde, chci se přimknout k Ježíši, a chci, aby každý, komu jsem kdy kázal, měl víru v zachovávající moc Ježíše Krista. Chci, aby poznali Jeho plnost. Chci, aby věděli, že jsem tak činil s láskou a s milostí, abych je naučil poznat rozdíl mezi svatým a bezbožným.

Kéž Bůh, v Ježíšově jménu, ušetří Assemblies of God až navěky. Pokud jsem kdy ve svém životě přinesl prorocké poselství, se kterým měl Bůh svůj záměr, bylo to dnes. Mnoho lidí je sváděno. Pokud nebudou probuzeni, stane se to, před čím jsem vás varoval.

Modlím se, aby Bůh udržel Assemblies of God na její původní cestě. V New York City nám dokázal, že si lidé přijdou poslechnout i prosté evangelium a že tisíce přichází, když je Boží Slovo kázáno s milostí, ale bez kompromisů. Kéž by se mladí služebníci, kteří ztrácí odvahu kvůli tomuto hnutí, nesnažili najít nějakou zkratku, ale zlomení klečeli na svých kolenou před Pánem. Kéž bychom dokázali odvrátit své oči od růstu k novému zjevení toho, kdo je Ježíš.

"ČESKÝ SCHINDLER" JAN JELÍNEK ZEMŘEL

Jan Jelínek, spolu se svou manželkou, neméně statečnou ženou naplnili nám nepředstavitelným způsobem odkaz Kristův. Možná jsme ani nezaznamenali, že tento neuvěřitelně statečný muž, farář Českobratrské církve evangelické, podplukovník Svobodovy armády **3.12. 2009. zemřel**. Je ostudou, že sdělovací prostředky mu sotva věnovaly pozornost. Měla to být jedna z hlavních zpráv televizních i rozhlasových vysílání a v denících by mu slušela jen titulní strana. Nikdo, kromě účastníků pohřbu, tak patrně neslyšel čestné salvy; u hrobu se střídala čestná stráž, nastoupila čestná jednotka s rozvinutou zástavou a hrála vojenská hudba. Přítomen byl synodní senior ČCE Joel Ruml, náčelník generálního štábu Armády armádní generál Vlastimil Pícek, kázal emeritní synodní senior Pavel Smetana. Abychom však zcela nekřivdili našim médiím. V souvislosti s armádním vyznamenáním, půldruhého roku před smrtí, jej sdělovací prostředky zmínily. Je třeba zvláště ocenit Českou televizi, která v minulém roce přinesla nesmírně zajímavý medailon, věnovaný našim hrdinům, faráři i jeho manželce. Oč v životě obou šlo?

Jejich život jsme začali sledovat od konce. Sem patří i ocenění, když Náčelník generálního štábu armády České republiky udělil 22. 7. 2008 evangelickému faráři Janu Jelínkovi, pplk.v.v. pamětní plaketu - *Laudī Memorabilis* - za neokázalé a nezištné hrdinství a skutky, jimiž zachránil desítky lidských životů nejen v osudových chvílích druhé světové války, ale i v pohnutém poválečném období.“ Co se za touto informací skrývá? A co na jednom faráři, bezmála stoletém, bylo tak pozoruhodné? Farář Jelínek, narozený 19.5. 1912 v Zelově byl v letech 1937-1944 kazatelem českého, reformovaného sboru na Volyni v obci Kupičov, tehdy na polském území. Ve válečných letech, uprostřed konfliktů, posunech hranic, front a nezměrného násilí, zachránil Jan Jelínek spolu se svou manželkou Annou život několika desítkám lidí, často stojících ve válečné vřavě proti sobě. Šlo o Ukrajince, Benderovce, Rusy, Poláky, židovské uprchlíky. Nejednou jim poskytli i ošetření. Na faře

nárazově našlo azyl tolik lidí, že se tam nemohli vejít a tak pomáhaly i další české rodiny. Šlo skutečně o „místo útočištné“ biblické, starozákonní povahy. Židovským obyvatelům kovelského ghetta, ohrožen na životě, vozil farář potraviny, nikdy nebyl zajat. Zastřelení hrozilo jemu i jeho manželce, když na faře našli azyl lidé, různorodí, kteří se jinak nenáviděli i mezi sebou a jinde by sáhli druhým na život.

Posléze farář vstoupil i s manželkou do československé armády, kde sloužili jako zdravotníci. Postupovali na východní frontě. Poté Jelínek pracoval ve vojenské zahraniční službě. Pomáhal přesídlovat zelvské reemigranty a volyňské Čechy. Zachránil také život řadě emigrantů ze Sovětského svazu, kterým hrozilo věznění v gulagu. Vystavoval jim křestní listy s razítkem své dřívější kupičovské farnosti. Na otázku reportéra: „Takže jste falšoval úřední listiny?“ - mu odpověděl: „Pán Bůh je láska“. Od roku 1947 se vrátil ke kazatelské službě. Byl vikářem v Kralovicích u Plzně pro Valeč a poté v Podbořanech. Žel se stal také obětí komunistické persekuce. Koncem padesátých let mu věnovala zvýšenou pozornost StB, až byl odsouzen na dva roky pro pobuřování (1958-1960!). Poté pracoval deset let jako dělník... Po převratu mohl konečně svobodně působit kazatelsky ve své církvi.

Farář Jelínek již v minulosti vojenská ocenění obdržel, také český válečný kříž. V roce 2007 mu bylo v jeho 95ti letech uděleno vysoké státní, polské vyznamenání. Naše česká prezidentská kancelář návrh na Jelínkovo vyznamenání však odmítla. Pozoruhodné je farářovo vyjádření: "Pro mne je Bůh všechno, moje vlast a čest. Já se můžu před Pánem Bohem postavit, že jsem od žádného nic nechtěl a kde jsem mohl pomoci, pomohl. A dovedl jsem si získat i nepřátele; někteří z nich, když přišli ke mně, odcházeli už jako přátelé". Zajímavá je také jeho odpověď na otázku, kdy se nejvíc bál. Řekl, že nejvíc se bál, aby nemusel zemřít v bolševickém vězení. Jan Jelínek je autorem knihy vzpomínek a zamyšlení, která se jmenuje *Pouštěj chléb svůj po vodě* podle citátu z biblické knihy Kazatel: "Pouštěj chléb svůj po vodě, nebo po mnohých dnech najdeš jej." Ne nadarmo jsou farář Jan Jelínek spolu se svou manželkou Annou přirovnáváni k pověstnému Oscaru Schindlerovi a jeho manželce Emilii. Ovšem bez stinných stránek jejich života.

KRÁLI CÍRKVI

11. január 2010

Poznáte ten vtíp, ako sa v nedeľu ráno zobudí jeden kresťan a hneď ako rozškľabí oči, začne vzdychať, že sa mu dnes nechce na nedeľné stretnutie zboru? Manželka mu na to: Ale ty tam musíš ísť. A on na to: a prečo? Mne sa jednoducho nechce. A manželka mu na to: Ale ty si pastor toho zboru!

...smutné, čo poviete? Prečo smutné? Podľa vás je normálny zbor, ktorý nedokáže prežiť nedeľné stretnutie bez pastora? Podľa mňa je to choré.

Kresťania, ktorí si nemajú čo povedať bez pastora, ktorí nedokážu chváliť Boha bez chváliacej skupiny a podobne... kvôli čomu sa stretávajú?

Ja osobne chodím na stretnutia kresťanov, či už na skupinku alebo na nedeľné stretnutie kvôli Ježišovi. Nechodím tam len preto, aby som počul slovo kázne, moje chválenie nie je závislé na chváliacej skupine, chodím tam kvôli Ježišovi a ľudom, ktorí Ho milujú. Je mi medzi nimi

úžasne. Milujú toho istého Pána a je nádherné a osviežujúce počuť a vidieť, čo s Ním zažívajú. A tiež tam chodím aj preto, aby som ja mohol dať to, čoho sa dostalo mne. Či už svedectvo o tom, čo som s Pánom prežil, alebo povzbudenie, alebo prorocko, ak mi Pán dá, alebo slovo známosti... proste chodím tam kvôli láske Božej, ktorá sa tam hojne vylieva skrze Ducha Svätého do ľudí a skrze ľudí.

Mám tú česť byť údom tohoto živého tela Kristovho. Som proste členom Pánovej cirkvi. Ale ak sa ma opýtate, členom ktorého zboru som, tak vám odpovedať neviem, pretože cez týždne chodím na stretnutia jednej skupinky, ktorú zastrešuje jeden zbor a v nedeľu do blízkeho mesta do iného zboru. A som tomu nesmierne rád.

V oboch zboroch sú úžasní starší vo viere a nesmierne sa mi páči to, čo je hlavné v tých zboroch – kríž. Láska, milosť, pravda a spravodlivosť Božieho súdu zjavená v Pánovom kríži. A túžba po Bohu.

Jeden môj úžasný braček sa ma ohľadom tohoto pýtal: Dobre, ale kto ti môže hovoriť do života?

Ja mu na to: Každý.

On zase: Ale komu si vykazateľný?

Ja: Každému.

A on stále: Ale kto je tvojou autoritou?

Ja mu na to: Pozri, autoritou mi je každý a nikto... čo sa ľuďi týka. Autoritou je pre mňa slovo, ktoré mi niekto hovorí. Nezáleží na tom, či je starší vo viere, alebo čerstvo znovuzrodený.

Isteže starších vo viere, ktorí už s Pánom žijú dlhšie a vidieť na nich premenu charakteru, to proste vidíš Krista v nich, tých počúvam veľmi pozorne, ale uvedomujem si súčasne, že aj oni sú len ľudia, ktorí sa môžu myliť a byť oklamaní, žiť v pýche, alebo veriť v istých veciach nepravde. Avšak už Xkrát v živote mi Boh poslal maličkého vo viere, ktorý síce nemal veľa poznania ani veľmi premenený charakter, napriek tomu slovo, ktoré hovoril, rezalo do živého, lebo jeho srdce bolo správne nasmerované k Pánovi. Čo na tom, že je na začiatku cesty, keď je na tej správnej.

A čo z toho, keď starý kresťan hovorí veci, keď sú mŕtve, pretože sedí na tom svojom duchovnom zadku niekde na bočnej uličke a zabudol sa?

Aj starších treba niekedy napomenúť... isteže v láske, ale treba.

Viete, ja som od svojich kresťanských začiatkov tak trochu rebel ;)

Pred chvíľou (poznámka: včera večer, nie pred chvíľou, bol som unavený, tak som včera článok nedopísal) odišla od nás návšteva, vedúci tej skupinky, kam chodíme cez týždne,

milovaný braček aj s manželkou. Poslednou témou, ktorú sme dnes preberali, bola akurát moja živelnosť. Rozoberali sme to, ako som na skupinke oslovil ľudí, že by som rád, ak niekto bude chcieť, oslovil som aj nejakých ľudí, začal nacvičovať nejaké chvály a uctievania, ako skupina. Tak sme rozoberali to, že asi niektorí ľudia dost' prekvapujúco nechápali wo co go, či sa akože chcem napasovať do chvál, alebo zabrat' miesto niekomu, kto je za chvály zodpovedný alebo tak.

Musel som sa usmiať... reku: nič také som nepovedal. Keď som medzi vás prišiel, Xkrát som hovoril – a vedúcemu skupinky zvlášť – že ak budú cítiť, že ma majú zastaviť, nech ma kľudne zastavia. Ale že ak to nikto neurobí, budem hovoriť a robiť, čo cítim pred Pánom ako správnu vec. A keď sa ma niekto spýta prečo robím čo robím, rád vysvetlím.

(Tento môj zlatý braček presne vie, ako to myslím a úplne so mnou súhlasí... a tomu sa nesmierne teším, že v oboch mojich zboroch majú starší takýto postoj.)

Ide o to, že mnoho kresťanov miluje poriadok v cirkvi. Lenže v Biblii nie napísané, že Boh je Bohom poriadku. Znenie, ako to tam je napísané, je: Boh nie je Bohom neporiadku, ale **pokoja**. Boh miluje pestrosť, zatiaľ čo ľudia podobnosť. Boh volá do slobody, zatiaľ čo ľudia vytvárajú systémy.

Skúste si so mnou predstaviť stretnutie kresťanov, v ktorom má každý niečo ...jeden žalm či pieseň, iný prorocstvo, ďalší načúva niekomu utrápenému, iný ma zjavenie, onen svedectvo, tamten slovo povzbudenie ...a nikoho nevidíte byť pasívnym. Niektorí pripravujú občerstvenie na stôl, ďalší ho roznáša ...niektorí ma na srdci slovo pre všetkých, tak si ho vypočujú. A nikomu sa nechce odísť domov, pretože sa už cítia ako doma, ako jedna veľká rodina. Pozeráte sa na nich a rozmýšľate, ako všetci vedia, čo majú robiť. Ako to, že každý niekomu slúži...

Ale tu nejde iba o to, že v zboroch slúžia stále tí istí ľudia a iní nie. Tu ide o to, že mnohí ani nemôžu slúžiť, lebo im nebol daný priestor. Služba nie je službou preto, že niekoho určíte za niečo zodpovedným, ale preto, že to robí sám od seba, lepšie povedané, že to má dané od Pána ako túžbu lásky vo svojom srdci.

Ale vráťme sa k téme, ktorú som vyjadril nadpisom. Prečo tak málo spoločností vyzerá ako tento biblický obraz, ktorý som načrtol? A keď aj, tak je to len sem tam, čas od času? Pretože ľudia neveria Duchu Svätému, že by v tom nebol chaos.

Tak ako po 40-tich rokoch socializmu nevedia žiť v slobode a múdro spravovať krajinu, tak aj pre stáročiami náboženstvom poznačenú cirkev je nemysliteľná predstava, že by Duch Svätý dostatočne schopne vedel riadiť a koordinovať stretnutia. Neveríme, že **Boh je kráľom tu a teraz**.

A tak sme si, presne ako Židia, ustanovili našich kráľov. A týmto sú aj dané privilégia, ktoré kráľom prislúchajú. Vyberajú peniaze, kontrolujú slovo, ktoré kto môže kázať a podobne. Viete, ja nikde v Biblii nevidím, že zjavenia a proroctvá majú rozsudzovať authority. Ja čítam, že to má robiť celá cirkev.

Rozumejte ma správne, nehovorím, že zbor nemá mať starších, ktorí majú mať právo vyjadriť sa a zodpovednosť za čistotu učenia, hovorím len, že toto má byť verejne prístupné skúmaniu. Že aj maličkí vo viere majú mať právo povedať svoj názor bez strachu, že budú označení za buričov a vylúčení zo zboru.

Keď si Židia postavili hlavu a žiadali si kráľa, aby panoval nad nimi, nebol to hriech preto, že by to bolo úplne z cesty, ale preto, že neboli dost' trpezliví, aby ich Hospodin pripravil na kráľa, ktorého už On vychovával, na Dávida. A tak rovnako ako Saul bojoval proti Dávidovi, aj dnešní králi cirkvi dnes častokrát sú len prekážkou panovaniu Ducha Božieho, aby mohol viesť svoje zhromaždenie Kristus.

Nemôžu pochopiť, že ich úloha nie je učiť ľudí večnej poslušnosti voči ľuďom, ale viesť ich do dospelosti v Kristovi, aby sa každý kresťan stal starším vo viere a viedol k dospelosti ďalších.

Netrúfam si domýšľať, čo bude, ak príde prebudenie a nezrelé deti budú musieť viesť nové, duchovné babätká.

Úprimne si myslím, že taký rýchlokurz svet ešte nezažil. A bude to veľmi bolieť...

DO JAKÉ CÍRKVE CHODIL PETR, JAKUB, JANA PAVEL?

Slovo cirkve se do češtiny překládá z řeckého slova "ecclesia". V českém překladu Bible 21 se výraz **církev** nachází 111x.

Když procházíme všechny jednotlivé verše, zjistíme velmi zajímavou věc. Vždy se v nich mluví o cirkvi pouze dvěma způsoby.

1. Církev ve smyslu univerzálním (celosvětová), např. 1Kor 15:9, Ef 3:10, Ef 5:24, Mt 16:18 a mnoho dalších.

1.Korintským 15:9: "Jsem totiž ze všech apoštolů ten nejposlednější; nezasloužím si ani být apoštolem nazýván - vždyť jsem kdysi pronásledoval Boží církev!"

2. Církev ve smyslu místním, vázaná k nějakému konkrétnímu městu - Korint, Tesalonika, Filipy, např. 1Kor 1:2, Kol 4:15, Gal 1:2 a další.

1.Korintským 1:2: "Církvi Boží v Korintu, posvěceným v Kristu Ježíši, povoláním svatým a také všem, kdo na jakémkoli místě vzývají jméno našeho společného Pána Ježíše Krista."

Na začátku neexistovaly různé denominace, byly pouze církve neboli jednotlivé sbory.

Římanům 15:26: "Církve v Makedonii a Řecku se totiž rozhodly uspořádat sbírku pro chudé, kteří jsou mezi svatými v Jeruzalémě."

Když se někdo zeptá: "Jak se jmenuje vaše církev?", zjistí, že se dnes dává slovu církev takový význam, který Bible nezná.

KDO JE TO FALEŠNÝ PROROK?



V nedávné době vyšla řada studií, které dávají návod, jak rozeznat pravé a falešné proroctví. Tyto články byly obvykle psány těmi, kteří uvěřili nenaplněným poselstvím například o tom, že přijde probuzení a jak významnou a křesťanskou naše země zakrátko bude. Mimo jiné samozřejmě nabízely recept, jak na to. Když se tyto věci nestaly, byli proroci i jejich následovníci v rozpacích a potřebovali nějaký důvod, jak by ospravedlnili to, že tolik času, energie a námahy na uskutečnění těchto poselství vynakládali. Obvykle podle nich není na vině prorok, ale lidé, kteří to špatně pochopili nebo nedostatečně na uskutečnění proroctví

pracovali... Každý z těchto článků se proto až přespříliš zabývá tím, proč se proroctví nemusí naplnit.

Z podobného důvodu jsem také hledal způsob, jak proroctví rozsuzovat. Také jsem zjistil, že se v Písmu i pravdivá proroctví o soudech nenaplnila, pokud lid činil pokání nebo pokud dotčený, který obdržel zaslíbení, nenaplnil podmínky nebo selhal. Rovněž jsem našel v Písmu příklady skutečných proroků, kteří šlápli vedle, jako Nátan když Davidovi pravil, aby stavěl chrám nebo proroci, kteří Pavla z vnuknutí Ducha zrazovali před cestou do Jeruzaléma. Nebudu se nyní rozepisovat podrobně jak zkoumat proroctví. Zaměřím se pouze na jeden velmi důležitý aspekt, který nám Ježíš zanechal jako normu. Nejde zde o pravidla posuzování proroctví (i když i ta v Písmu jsou), ale o to, jak rozeznat falešného proroka:

„*Střežte se lživých proroků, kteří k vám přicházejí v rouchu ovčím, ale uvnitř jsou draví vlci. Po jejich ovoci je poznáte. Což sklízají z trní brožny nebo z bodláčí fíky? Tak každý dobrý strom dává dobré ovoce, ale špatný strom dává špatné ovoce. Dobrý strom nemůže nést špatné ovoce a špatný strom nemůže nést dobré ovoce. Každý strom, který nedává dobré ovoce, bude vyřát a hozen do ohně. A tak je poznáte po jejich ovoci. Ne každý, kdo mi říká 'Pane, Pane', vejde do království nebeského; ale ten, kdo činí vůli mého Otce v nebesích. Mnozí mi řeknou v onen den: 'Pane, Pane, což jsme ve tvém jménu neprorokovali a ve tvém jménu nevyvítili zlé duchy a ve tvém jménu neučinili mnoho mocných činů?' A tehdy já prohlásím: 'Nikdy jsem vás neznal; jděte ode mne, kdo se dopouštíte nepravosti.'“ (Mt 7:15–23)*

Kolik lidí dnes věří prorokům, o kterých nevědí vůbec nic, krom známosti jejich slávy, která je uměle živena některými křesťanskými časopisy? Ve skutečnosti se málokdo z těchto čtenářů pak mohl seznámit se skutečným životem těch, kteří jsou téměř uctíváni. Z podobných časopisů se už čtenáři nedozví, že snad „největší prorok“ a zakladatel prorockého hnutí, kterému bylo právě v těchto časopisech věnováno tolik prostoru a chvály, byl shledán alkoholikem a homosexuálem. Nedozví se nic o excesech moderních vůdců, jejich rozvodech, finančních machinacích a cizoložstvech... Jak mají tedy čtenáři rozpoznat ovoce, když jim tyto časopisy dané vůdce nabízejí, ale dále o jejich životě zarytě mlčí...? Ne, rozhodně nechci tyto věci ventilovat. Tyto lidi jsem nepropagoval a dřábel se, bude-li se nadále mlčet, o náležitě informace určitě postará mnohem lépe, protože ví, že tím rozbije víru nejednoho křesťana, který doufal v člověka.

Podle čeho tedy posuzovat křesťanské vedoucí? Podle obdarování, vlivu, počtu bestsellerů a množství jejich sympatizantů...? Ježíš před oblíbeností falešných proroků své učedníky varuje a v počtech následovníků falešní proroci před pravými jednoznačně vítězí. Písmo nám proto dává návod, jak můžeme zkoumat každého vůdce, který nám tvrdí, že je Bohem povolán, abychom rozvíjeli a přijímali jeho proroctví a vize, a který se uchází o naši pozornost a poslušnost:

„*Nuže, biskup má být bezúhonný, jen jednou ženatý, střídavý, rozvážený, řádný, pobostinný, schopný učit, ne pijan, ne rváč, nýbrž vládný, smířlivý, nezištný. Má dobře vést svou rodinu a mít děti poslušné a počestné; nedovede-li někdo vést svou rodinu, jak se bude starat o Boží církev? Nemá být nově pokřtěný, aby nezpyšněl a nepropadl odsouzení ďáblu. Musí mít také dobrou pověst u těch, kdo jsou mimo církev, aby neupadl do pomluv a ďáblových nástrah.*“ (1 Tim 3,3–7)

Tyto požadavky platí pro každého staršího a velmi podobné i pro diakony. Nedomnívejme se, že nad služebníky se světovým vlivem, kteří obvykle stojí v úřadech vedoucích, Bůh přimhouří oko a pošle nám „svatého vagabunda nebo opilce“ s jeho slovem. Pokud neznáme život daného člověka nebo si ho nemůžeme hodnověrně ověřit, nemějme tendenci zařizovat svůj život podle jeho rad. Pokud je nějaký vedoucí alkoholikem, pomlouváčem, jako křesťan se mimo smilstvo partnera rozvádí, má rozhádanou rodinu a nevede své děti k víře nebo lže a vymýšlí si jen proto, aby ostatní (s)vedl, pak bez ohledu na jeho charisma hodme jeho proroctví do koše.

Pastor Michael Catt: **EVANGELIUM PROSPERITY JE
PŘEKÁŽKOU CÍRKEVNÍHO PROBUZENÍ**



Michael Catt během kázání.
(ReFRESH)

Probuzení není o velkém davu, ale o zlomených lidech, kteří chtějí napravit vztah s Bohem, řekl baptistický pastor Michael Catt, jehož sbor vytvořil filmy „Facing the Giants” (Vzepřít se obrům) a „Fireproof” (Zkouška ohněm). V závislosti na čase, místě a lidech může probuzení vypadat různě, tvrdí hlavní pastor baptistického sboru Sherwood v Albany v Georgii. Všechna probuzení však sdílejí několik základních prvků: pokání, vyznávání, obnovu, zlomení se.

„Pokud hladovíme a žízníme po Bohu, pokud je v nás touha po něčem víc, pokud je tu svatá nespokojenost s tím, jak věci jsou, když věříme, že Bůh zemřel za něco víc než jen to, co vidíme v našem typickém sboru dnes – začínáme přesně v 11 a končíme v poledne – toto jsou prvky oživení,” řekl Catt v rozhovoru ke své nové knize *The Power of Surrender: Breaking Through to Revival* (Síla podřídit se: Průlom k probuzení), která vyšla v březnu.

Michael Catt prohlásil, že probuzení není o církevním růstu. Je to spíše o „čištění a očišťování“ sboru. *„Je to vzít věci, které jsme zametli pod koberec, přehlíželi je a vymlouvali se, přinést je na světlo a říci ‘Pane, zhrěšili jsme proti Tobě a prosíme o odpuštění za to, co jsme udělali’,“* řekl pastor a filmový producent. Hnutí evangelia prosperity a jeho učení však představují pro probuzení problém, protože mate lidi, poznamenal. Evangelium prosperity, jak jej definovala Lausannská teologická pracovní skupina, je učení, že *„věřící mají právo na požehnání zdraví a majetku a tato požehnání mohou získat pozitivním vyznáním víry a zaséváním skrze věrné placení desátek a darů“.*

Catt poukázal na článek, který našel v prosincovém vydání časopisu Atlantic. Článek se jmenoval „Způsobilo křesťanství pád?“. Tento světský časopis zkoumal, zda učení evangelia prosperity hrálo nějakou úlohu v americké ekonomické a bytové krizi. Evangelium prosperity povzbuzuje lidi, aby si kupovali věci, které si nemohou dovolit a nepotřebují, a ospravedlňují to tím, že Bůh chce věřící materiálně požehnat, takže pokud mají dostatek víry, Bůh jim poskytne prostředky, kritizoval časopis.

„Občas evangelium prosperity a evangelium dobrého pocitu říká lidem to, co chtějí slyšet,” řekl Catt. *„Když to ale položíte vedle učení Ježíše, že máme vzít kříž – jediný důvod pro vzětí kříže v prvním století byla smrt – a denně umírat, ukřižovat tělo, začnete přemýšlet, jak to spolu souvisí?“*

Baptistický pastor řekl, že pro něho pokud kázání nefunguje v „*bliněných chatrčích země třetího světa*“, pravděpodobně není pravdivé. „*Nemůžu přijít ke člověku, který má jen ručník kolem pasu a žije v hliněné chatrči a říci mu dobrou zprávu o tom, že dostane Mercedes a půjde z hliněné chatrče do štukovaného domu, protože se to patrně nestane,*“ řekl Catt. „*Může se ale projevit moc evangelia, která mění život.*“ Ve své knize Catt trvá na tom, že „*úspěch, zdraví a bohatství evangelia prosperity*“ má jen málo společného s Božím Slovem. Poskytl příklad poukazující na apoštola Pavla, který nežil v luxusním domě a nepřeplul Středozemní moře na luxusním parníku.

„*Pavel strávil většinu svého života běháním od města ke městu, byl bitý, útočili na něho, honili ho gnostici a judaisté, byl držen v řetězech římskými vojáky,*“ napsal pastor. „*Nebyl to fascinující život, který vidíme u dnešních kazatelů.*“

Apoštol Pavel jasně prohlašuje v Listu Římanům 7:18: „*Vím, že ve mně nepřebývá dobro, v mé hříšné přirozenosti,*“ řekl Catt. Apoštol také píše v Listu Filipským 4:12: „*Dovedu trpět nouzi, dovedu žít v hojnosti. Naučil jsem se být se vším a ve všem spokojený, sytý i hladový, v hojnosti i chudobě.*“

Je to vzít věci, které jsme zametli pod koberec, přehlíželi je a vymlouvali se, přinést je na světlo a říci 'Pane, zhřešili jsme proti Tobě a prosíme o odpuštění za to, co jsme udělali'

Michael Catt o probuzení

Pastor, který velmi chce vidět probuzení v Americe říká, že chce „*varovat tělo Kristovo před falešným učením, které konejší lidská srdce v břichu, snižuje slávu života s Bohem*“. „*Není na mně, abych používal biblická slova a znovu je definoval, abych uspokojil davy nebo své necitlivé svědomí,*“ napsal pastor.

Catt říká, že pýcha je jedním z hlavních důvodů. Které brání oživení. Lidé jsou příliš hrdí, než aby přiznali, že potřebují být obnoveni, a prosili o odpuštění. Slova, která jsou pro lidi největším problémem vyslovit, jsou „*zhřešil jsem*“ nebo „*zmyslil jsem se*“, dodal.

Za poslední rok a půl bylo v baptistickém sboru Sherwood viděl některé prvky oživení, uvedl pastor. Nedávno zhruba 75 studentů střední školy, kteří chodí do sboru Sherwood, vstalo brzy ráno a šlo do tří různých škol se modlit za ty školy. Polovina těch studentů postila za své ztracené přátele a zhruba polovina těchto studentů se sešla ve Starbucks v šest ráno na společnou modlitbu, než se rozešli k modlitbě do škol. „*To není běžné,*“ řekl Catt. „*Bůh pracuje v našich studentech a v jejich srdcích.*“ Pastor se také svěřil, že mnoho z těchto studentů pochází z rodin, kde rodiče jsou rozvedení. Studenti šli ke svým rodičům a prosili je o odpuštění za to, že je nenáviděli za rozvod a rozdělení rodiny.

„*Toble může udělat jen Bůh,*“ řekl pastor. „*Pouze Bůh může takhle změnit srdce lidí.*“

NOVAK Kornelius

Try and Play **Jindřichovice** 2010

Kdy: 18. - 20. června 2010

Kde: Jindřichovice, na place u májky

Try and Play **Kraslice** 2010

Kdy: 25. - 27. 6. 2010

Kde: Městské sady

Try and Play **Kláštorec** nad Ohří 2010

Kdy: 6.- 8. 8. 2010

Kde: [Aquapark](#) ([web](#))

Try and Play **Teplá** 2010

Kdy: 27. - 29. srpna 2010

Kde: park za náměstím s kostelem sv. Jiljí

PLÁN AKCÍ NA ROK 2010

35/35

18. dubna	Výroční sborové shromáždění	Cheb
24. dubna	Sjezd delegátů sborů BJB	Praha 3
30. dubna -1. května	Konference odboru sester	Bratislava
18.-21. května	Kurz kazatelů (spolu se slovenskými)	Račkova dolina
22.-23. května	Misijní koncert MAJÁKu (Jablonec)	Cheb
23. května	ordinace br. kazatele Mgr. Slámy	Cheb
26. června	svatba (Petr a Zdenka)	Cheb
17.-24. července	ecamp - www.chatadoubravka.cz	Chotěboř
28. červce - 1. srpna	20. Světový baptistický kongres Honolulu	Hawai
14.-28. srpna	evangelizace s Korneliem Novakem	Cheb a okolí
4.-5. září	Dny Petra Chelčického	České Budějovice
25. září	Procházková přednáška	Topolka
28.-30. října	Konference odboru mládeže	Cheb
6. listopadu	Rada zástupců sborů	Olomouc (Dorkas)
20. listopadu	Setkání studentů teologie	Praha

11.04.10

NA VŠECHNY AKCE SRDEČNĚ ZVEME

Sbor Bratrské jednoty baptistů, Libušina 4, 350 02 CHEB

tel.: 354 431 692 – kancelář sboru

david.slam@centrum.cz , 737 678 166 – kazatel sboru Mgr. David SLÁMA

www.cheb.baptistcz.org , cheb@baptistcz.org

Určeno pro vnitřní potřebu. 24.01.10